

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

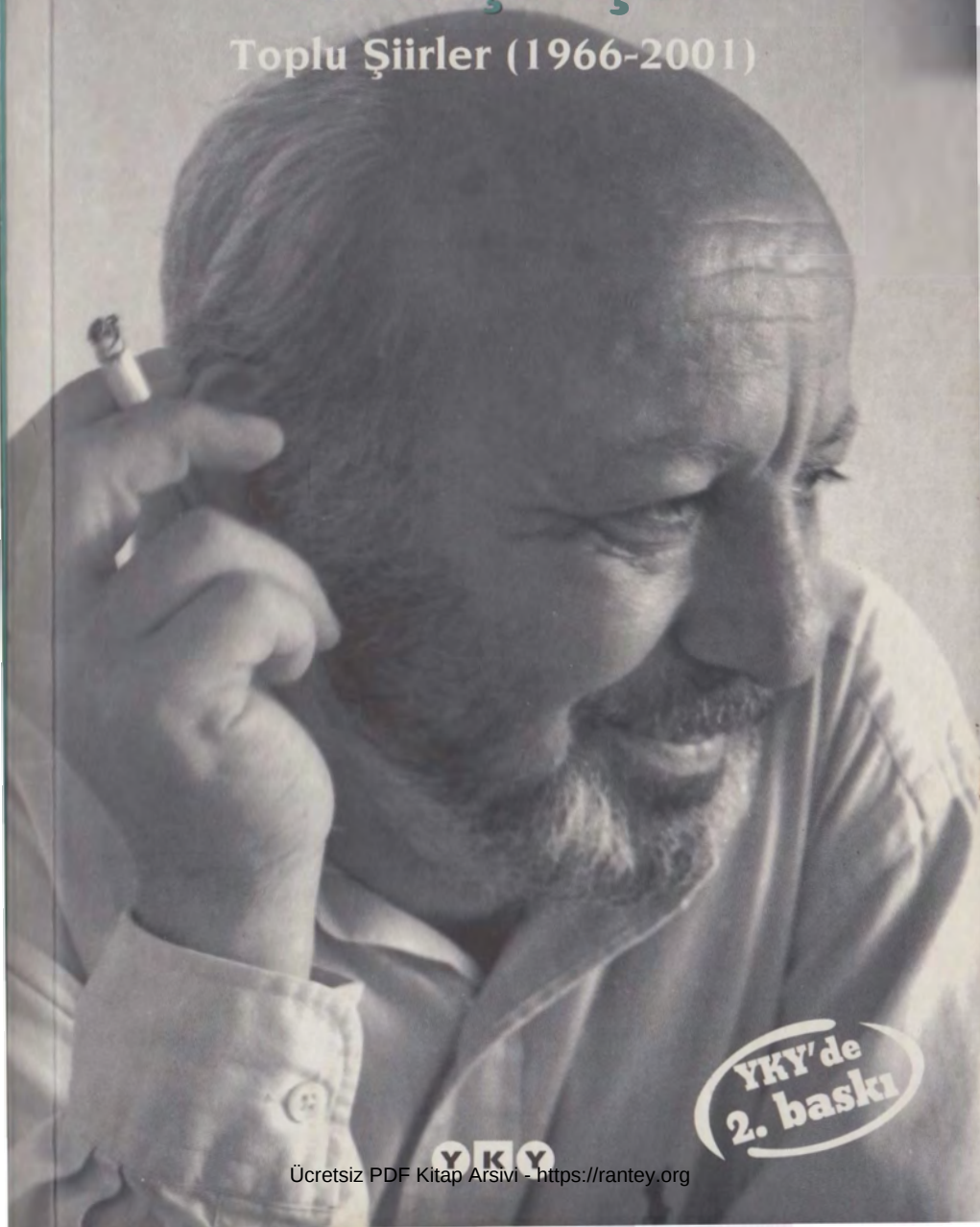
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ş i r

MEHMET TANER

Küflü Şimşek

Toplu Şiirler (1966-2001)

YKY'de
2. baskı

YKY

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

KÜFLÜ ŞİMŞEK

Toplu Şiirler (1966-2001)

Mehmet Taner 4 Aralık 1946'da Nevşehir Arapsun'da doğdu. İlk ve ortaokulu Alaşehir'de okudu. Bakırköy Lisesi'nden sonra DTCF Tiyatro Kürsüsü'nde üç yıl süreyle tiyatro eğitimi gördü. 1968-1974 yılları arasında TRT'de prodüktör ve spiker olarak görev aldı. 1976 yılında satıcı olarak bir sigorta şirketinde işe başladı. 1980 yılında kendi sigorta acenteliğini ve ona bağlı olarak Tan Yayınları'nı kurdu. Tan Seçkisi'ni çıkardı.

1970 yılında TRT yarışmalarında "İlık Kaynama" adlı şiiriyle "Tek Şiir" dalında başarı ödülü kazandı. 1974 yılında *Milliyet Sanat* dergisinde düzenlenen "Yılın Başarılı Genç Şairi" ödülünü üç genç şairle paylaştı. 1981 yılında *Bir Denizin Çekildiği Bütün Kıyılar* adlı kitabı Türk Dil Kurumu Ödülü aldı. *Küflü Şimşek*, 2000 Antalya Altın Portakal Şiiri Ödülü'nü kazandı. 2006 yılında yayımlanan *Çevre Çitin Üzerinde Yağmur*, Behçet Necatigil Ödülü'ne değer bulundu.

Yayımlanmış şiir kitapları: *Sunak* (Derinlik Yayınları, 1978); *Bir Denizin Çekildiği Bütün Kıyılar* (Tan Yayınları, 1980); *Arka Oda* (Tan Yayınları, 1981); *Dip* (Gibi Yayınları, 1995); *Siperler* (No Yirmiyedi Yayınları, 1997); *Küflü Şimşek (Şiirler 1966-1996)* (1. baskı, YKY, 1999); *Veda Vezinleri* (YKY, 2002); *Çevre Çitin Üzerinde Yağmur* (Dünya Yayınları, 2006).

MEHMET TANER

KÜFLÜ ŞİMŞEK

Toplu Şiirler
(1966-2001)

İSTANBUL

Yapı Kredi Yayınları - 1134
Şiir - 106

Küflü Şimşek Toplu Şiirler (1966-2001) / Mehmet Taner

Kitap Editörü: Fahri Güllüoğlu

Kapak Tasarımı: Nahide Dikel

Baskı: Şefik Matbaası
Marmara Sanayi Sitesi M-Blok No: 291 İkitelli/İstanbul

1. Baskı: İstanbul, Şubat 1999
Genişletilmiş 2. Baskı: İstanbul, Mayıs 2007
ISBN 978-975-08-0012-5

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2007
Sertifika No: 1206-34-003513
Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Yapı Kredi Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi No. 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.yapikrediyayinlari.com>
e-posta: ykkultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://yky.estore.com.tr>
<http://alisveris.yapikredi.com.tr>
<http://www.yapikredi.com.tr>

İçindekiler

SUNAK

Ankara Günlüğü

- 14 • Bun Suları
- 16 • Devalue
- 17 • Köçek
- 18 • Ak Mineler
- 19 • Ayy
- 20 • Erken Ağıt, Şubat
- 21 • Mart, 71
- 24 • Kuş
- 25 • Sorguya
- Dağların Taşların Övgüsü*
- 30 • Öyle Birini Göster ki
Bana
- 31 • Geniş Soluk
- 32 • Bunu Hiçbir Zaman
- 33 • Yel Değirmenleri
- 34 • Şafak
- 35 • Erzurum'da Türkü
- 36 • Türkü
- 37 • Altı Satır
- 38 • İki Satır
- 39 • Yedi Satır
- 40 • Ne Zaman
- Sürgün*
- 44 • Dönüş
- 46 • Karabasan

- 48 • Van Çarşıları
- 50 • Bir Sözü
- 52 • Hakkâri Devlet Kampı
- 55 • Hakkâri'de Gün
- 56 • Sürgün Geceleri
- 63 • Bir İntihar Üzerine

"Söz"

- 64 • Uçarı Ot

BİR DENİZİN ÇEKİLDİĞİ BÜTÜN KIYILAR

Bir Denizin Çekildiği

Bütün Kıyılar

- 76 • Nisan Şiiri
- 77 • Çocuk
- 78 • Maya
- 79 • Pencere
- 80 • Kor
- 81 • Göç
- 82 • Düş Kırgını
- 87 • Park
- 88 • Bırakılmış
Çiftlikler
- 89 • Zarf
- Divançe*
- 95 • Şathiye
- 98 • Müstezâd
- 99 • İkindili Gazel
- 100 • Turgut Uyar'a Ses Üzre
Gazel
- 101 • Geçen Yılın
Eksik Gazeli

102 • Açıkbiçim'de Yeni Yıl

Gazeli

103 • Rubâî

Rüzgârlı

107 • Ey Benim

109 • Ilık Kaynama

111 • Büyük Günler

116 • Haraç

117 • Nergis

118 • Temmuz / Barakalar

126 • Temmuz / Çılgılık

134 • Yüz Birinci Dize

138 • Direngen

ARKA ODA

141 • 7 Şubat 1975

142 • 31 Mart 1975

143 • 2 Nisan 1975

144 • 15 Nisan 1975

145 • 27 Nisan 1975

146 • 24 Haziran 1975

147 • Bir Kazak Giydim

Boğazlı

148 • Çektiri

149 • İskelet

150 • Şenlik

151 • Mor

152 • İkilik

153 • Üvey

154 • Dörtlük

155 • Çiğ

156 • Bavli

157 • Sure-i Rahmân

158 • İki Rubâî

161 • Tekne

162 • Dağ

163 • Böğürtlen

164 • Seferî

Ekler

167 • Mis!

168 • Mavzer

169 • Daha Bu Sabah

170 • Öfke

171 • Quincke

172 • Pityriasis de Gibert

173 • Batak

174 • Tığ

Ekler II

178 • Balmumu

179 • Kumarboğaz

180 • Ödünç Cennet

181 • Selüloid Kareler

182 • Uyarılmış İkinci

185 • Kepenk

186 • Sal

Çınlama

189 • Ağaç

190 • Kalan Çakıl

191 • Yem

192 • Ayrılıklar

193 • Sabah Aydınlığı

194 • Çin Şiirleri

195 • Cilo'ya Doğru

196 • Derviş

197 • Ateş

DİP

201 • Ruhumuzun Beyaz

Alevi

202 • Akçakavaklar

203 • Sohbet

204 • Mezamir

205 • Smetana

206 • Aragon'la ve Tirmizî ile

Tahmis

Yanmayan Fotoğraflar

- 212 • Yanmayan Fotoğraflar VI
- 213 • Yanmayan Fotoğraflar V
- 214 • Yanmayan Fotoğraflar XIII
- 215 • Yanmayan Fotoğraflar XVII
- 216 • Yanmayan Fotoğraflar III
- 217 • Yanmayan Fotoğraflar IV
- 218 • Yanmayan Fotoğraflar II
- 219 • Yanmayan Fotoğraflar IX

Kurak

- 224 • Kablo I
 - 225 • Kablo II
 - 226 • Sınırlı Bir Cevap
 - 228 • Karaaziz
 - 230 • Temrin
- ### *Kırkparça*
- 233 • Aquarium
 - 234 • Yoncanın Bilinci
 - 235 • Hazret ya da Sırât-el Müstakîm
 - 236 • Hoşap Kalesi
 - 237 • Kara Yazılı/ Aralık 1980, Billûr Sokağı
 - 238 • Hortlak ve Neşteri
 - 239 • Çöl Şarkıları

SİPERLER

- 243 • Kumsal
- 244 • Dip
- 245 • "Fîrâz-ı Zirve-i Sînâ-yı Kahr"
- 246 • Rubâî
- 247 • *Korku Saçakları, 80 Eylül*
Çığ, 70
- 257 • Çığ
- 263 • Hâne-Berdûş
- 265 • *Kabuknotlar*

VEDA VEZİNLERİ

Suzinak

- 283 • Kuru Ayaza Bıraktın Beni
- 284 • Rıza Hançeri
- 287 • 'Bizimki Bize' Gazeli
- 288 • Mızıkâ
- 290 • Suzinak
- 292 • Uzakta Nehir
- 294 • Beni Hayata Geri
Verdiğin Sırada

Kıvılcımlarla Silahlı

- 299 • Sedir Adası
- 302 • Kediler
- 303 • Ölü Tadı
- 304 • İlâhi
- 306 • Merhem
- 307 • Âvâz
- 308 • Görüntüler

Kalbin Havalanmış

Peteğinde

- 317 • Şal ve Akik
- 318 • "Öyle Kuru,
Duyarsız Öyle"
- 320 • Ay ve Şiir
- 322 • Çocuk ve Sahil
- 324 • Ada'nın Cam Lahdi
Önünde
- 326 • İlhan Berk'e Üç Dal
Leylak

İki Parça

- 331 • Efesli Bilgenin Ölümü
- 332 • Kumsalda

SUNAK

(1978, Derinlik Yayınları)

ANKARA GÜNLÜĞÜ
ARALIK 1970 – MAYIS 1971

*Dolunaylarını süre süre sularda geleceğın
Duyur bize
Adacıkları sızlatan yeni ezgiyi*

*Deniz, deniz –
Tınlamalarla yaklaşan derin şafak, ağır su!
Üfürüyorum, yolunu bağlayan
Son tozları da.*

BUN SULARI

Bir doktora görünme fikri bende yer ediyor ve bu fikre
alşıyorum, benimsiyorum onunla bu birlikte eskimeyi
Tabelalar tabelalar geçiyor başımın üzerinden
çeşitli katlarda tabelalar hayır kuşlar geçmiyor
başımın üzerinden ve alçalmıyor ufka doğru tabelalar
Bir yağmur tutturuyor geceye yakın
Sönüyor kent, tabelalar –
Az insanlar yürüyorlar aralarında yağmurla neonlarla
Bakıyorum birahaneye: 1937, Avrupa

7 ayrı vatandaş bir dolmuşta, ey Roma
7 bin puşt müziği, marşlar, bayramlar, bombalar!
Ne zaman namus satışa çıkarılmış da bulmamış alıcı
Bu gaz dolu boğucu havada?

Her Şey gibi bu dondurucu gök altında
Sevdalar!

Bir sevda oluyor sövgü, sonunda!

Bazıları da ak kartondan pankartlar ellerinde

Kanırtıyorlar sessizliği biraz daha;

Bakıyorum alanlara: 1937, Avrupa

AlıŐveriŐe dalanlar pasajların akşam pazarlarında

Ey sergideki fanılayı aydınlatan aptal ampul, ey maksî fanila!

Kendine birçok giysi uydurmuŐ insan!

Ey yeme içme! –

Evet bir doktora görünmeli

Bir gün ŐimŐeęimden bahar, bir gün buhar olmalı gizlice

DEVALUE

Şemsiyemi açıyorum;
Yağmur yağıyor Ankara'nın göbeğine
Bir kasaba tutturuyor
Baloncu ile büfeci de

Şu piyango biletçiler
Dolmuşa yolcu çağıran ak kasketli çığırtkan
Kalacaklar kısa bir an daha
Yağmurla Ankara arasında

Yağmur yağıyor alabildiğine
Çekilmiş ıssız taksiler köşe başlarına çoktan
Köprüde bir şey yok
Köpürüp bulanak akıntının Yalnızlığından başka

Bir madeni para, dönmüş
Ak yüzünü, gökyüzüne
Çamur sıvıyor kaldırımları
Yağmur yağıyor alabildiğine

KÖÇEK

Ankara
Ankara, Güzel Ankara!

Bir damla süt – kolumda ölüm
İki kara leke.
Denge
Yani tehlike.

Sıçrayın
Fareler! Buldozerler! Ey Ten
Ay: Orman
Akıp giden tren: Ey Ten

Ankara!
Ankara, Güzel Ankara!
Ey incecik Ten
Vuran bana.. Ve onlara!

AK MİNELER

Nerede yangın, hani kır çiçekleri;
Hani akşamüstü? Dallardan inen gölge..
Çıkıyor gölü taşıran ayna
Suskunluk içinde

Garip, derede bir çift sazan
Bocalar, yayıldıysa akşam ışığı
Parlar, suyu taşıran ayna
İçimizin parlar sarmaşığı

Ozan hey! kaynaklarda
Kan'ın hey! dağla yaşadığı
Acının bitmediği, göğüste bir büyük
Gümbürtünün başladığı

Ozanlar hey! yazarlar kabuklara, hışırdar yapraklar
Suyun sesi iner uzaktan
Ovayı kucaklar gün, damlar
Aralarındaki kan

Gider kurban, döner gözler kan çanağına
Ulur kurt, ulur ağızda dinmeyen hırs
Gelir gölü taşıran ayna
İner yanımıza, sessiz

Acıyı dilimle cânım!
Nerede yangın, hani kır çiçekleri!
Gelir gölü taşıran ayna cânım
Gelir minelere gelecekleri.

AYY

Bahçam, köküm, odunum
Cânım
Ey Cânım

Söz geldi dayan oldu, kapılar üryân
Ses ederim uğrar gider
Yank'ederim hey hey hey
Soluk ermez kuşluğa

Hey yavrum yavrucağım ay ala keklik sekişlim
Taşın dibinden uğrar bir yılan!
Bir yılan!
Hey yavrum, yavrucağım...

Ay, konduracağım, ay kitabımın direği
Ayy!

ERKEN AĞIT, ŞUBAT

Neydi o dal kırıldı senin elinde
Bir güvercin sada'sı duydu su
Bir fısıltıyı böldü en olmaz yerinden
Avuçlarımızdan taşan su

Gölün yüreği çaylarda
Çayın usu şimşek
Şimşegın kolu uzun
Damar, su

Söz geldi kapılara vurdu kapılara vurdu kapılara kapılara
Cânım ey, denk oldu uçurum
Rüzgârın al yanağına

Neydi o dal, duyduk yeşilliğini düşlerin
Kara yazgı indi çayıra, soludu

Neydi o dal, adı gelmez usuma

MART, 71

1

Yorgun ve çıplak ellerime bak asker
Ne kadar çirkin
Ne kadar güzel

Boynuma bak
Bir yanı ustura
Nasır tutmuş öbür yanı

Ve iki gelecek birden
Koparılmış, asker!

Bir şarkı var, ah bir titreyiş
Var elbet içimde

Yankılanır
Göl, gecede

Susmam;

Sabaha dek
Dizeler kurarım
Biri yanılrsa bile
Bir öteki
İçer kanını
Kurulu ağın

Söylerim
Sonsuz umudu
Tükenmiş pencereleri

Sesim
Sesindedir mevsimin
Yıldızlara ve sevgiye dek

Yankılanır
Göl, gecede

Susarım;

Huylanır
Kulağımdan dizime dek
Gecenin verdiği doğum ağızları;
Dinlerim, dilimin altında
Kaynayan
Çakıl taşlarını

Yorgun ve çıplağım asker
Gün
Çoktan çekip gitti

Yankılanır, göl
Gecede hâlâ

KUŞ

Ben kuşum
Gökyüzü diyerek başlarım söze

Elmanın tadı, ceylanın rengi, kabuğun kokusu
Kadifenin ve senin
Uslu göğsün –

Ey Gökyüzü!

– Burada çamur yerleşti, yerelleşti, gelenek oldu
Isı korkulu, dağ kuşku içinde
Göç boruları aldı ortalığı;
İmzalar kurudu;
Ellerim
Tutmuyor hiçbir kargıyı

Mürekkebim
Soğudu sanki.

SORGUYA

Elim varmıyor başucumdaki suya
Kâğıt bir sessizlik içinde yaz gecesi
Beton bir sessizlik üstünde başkent Ankara
Acı toy bir delikanlı gibi susatıyor beni
Elim varmıyor başucumdaki suya

Zamanlara varmıyor dil
Varmıyor Açıklığa. Varmıyor Pusuya.

Radyoları kapatın, yakın gazeteleri
Koyverin işlesin
Gündelik fitili ekmegin
Kırlara benzeyin, serin kuyularla
Süsleyin başlarınızı

Yeşeren ağaçlar biçildi, susuverdi Mayıs
Yas gülümsemeleri sindi her yüze – ağır
Konuşmuyoruz. Ağlamıyoruz. Perişanız.
Derin bir yara daha aldı sahte Avrupa

Gece bir kaplan gibi düştü içimize

..Üşüyorum çadırlarda; gece kuşları, kurbağalar
Ay ışığı, birikintilerde;
Sindiriyor ağır bulutlar, kayalıktaki nöbetçileri
Seher yellerini bekleyenleri Anadolu'da

..Koca bir taş olmuşum
Derelerin orda, köyde
Boy attıkça servi, eriyorum
Koca taşlar gibi ben de

Koca kentte koca bir taşım işte
Sindiriyor gücümü koca koca piramitler
Yok oluyorum
Koca taşlar gibi ben de

Anadolu'da koca bir çalı
Dertlenir sam yelleriyle
Kaynar
Bir damla yağış

Anadolu'da yaralı koca bir taş olmuşum
El mi varır ırmağa, suya
İncecik damarlar çeker gövdemi
Yaprak uçlarında, sorguya

DAĞLARIN TAŞLARIN ÖVGÜSÜ
ARALIK 1972 – MART 1973

*Neden dersin, dilimin yarılması
Bir kaşık baldan
Günde ne var, gecede neyin özü, geçici olmak ne*

*Ağaçlara çıkanlar başlamışlar çoktan
Dağların taşların övgüsüne*

ÖYLE BİRİNİ GÖSTER Kİ BANA

Bana öyle birini göster ki, yaraları deşilmemiş olsun,
kör bir kasaturayla

Kirli kan kara toprağa döküldükçe
– Of, Tanrım! Ne zor –

Kirli kan kara toprağa döküldükçe
– Dallardan! ki kalkar kırlangıçlar,
Kirli kan, kara toprağa!

Öyle birini göster ki bana
Yaraları deşilmemiş olsun
Kör bir kasaturayla..

GENİŞ SOLUK

Başkaldırıyorum yalnızlığa
Başkaldırıyorum acıya
Başkaldırıyorum umutsuzluğa

Başkaldırıyorum yoksul düşmüş ruhuma
İçkiye, ağuya ve melâle
Çamurun tadına
Sonluluğuna, sonsuzluğuna göğün, yaşamın
Bulanık şiirlere
Küskün yüzüme, bezgin, bıkkın yüzüme
Ey anam, babam, kardaşlarım
Dostlarım, haldaşlarım
Ağaçlarım, ballarım, kuşlarım;
Başkaldırıyorum
Ant içerek
Genç ölülerin taze kanı üzerine;
Ant içerek
Yurduma, konuştuğum dile, ta bana dek ulaşmış
Işığın üzerine;
Ant içerek
Bu ışığı taşımanın
Onuru üzerine!

Hoşça kal sen de ey büyü!
Ey berrak çakıl taşı, ey küçük bulut!
Ey gözlerimin ucunda duran simya!
Hoşça kal, etin ve belleğin parklarında
İç gıcıklayan gece!

BUNU HİÇBİR ZAMAN

Bunu hiçbir zaman başaramadılar,
İstedikleri kadar çiğnesinler dillerini
Yüreğimize işleyecek tek söz
Çıkmayacak ağızlarından

Bunu hiçbir zaman başaramadılar
Ben geceysem bunu söylerim, ben bülbülsem bunu söylerim, ben
şadırvansam
Geceysem, dilsiz duvarlar, erimiş çelik ve dinmiş şarkıysam
bunu söylerim
Ne oldu düzensiz imparatorlara? Nerede onların köpekleri?
Asla başaramadılar! Duymayan bir kafayla asla başaramadılar

Beni, bu biber yüreği,
Seni, tatlı tatlı akan kanı damarlarda;
Bizi, hepimizi! Hepimizi birden asla!
Bunu hiçbir zaman başaramadılar

Bunu hiçbir zaman başaramayacaklar!

YEL DEĞİRMENLERİ

Ağzın güzel, mutlulukta da, mutsuzlukta da!
 Delikanlı, ağzın güzel!
 İsterken koca yeli, yel değirmenlerinden
 Mertçe söylerken usun sözünü, yüreğin sözünü.
 Alacakaranlıkta derin bir kalabalığa.
 Kalbine karanlığın.
 Usun, yüreğin sözünü.

Delikanlı, omzun, çenen, bileklerin güzel
 Akşamların, hüznün, çiçeklerin güzel
 Boruların, sancakların, asker ve tüfeklerin!
 Sesin, sessizliğin güzel
 Hep bir savaşın içinde. Hep ılık bir kanın içinde.

Alıyorlar tek tek
 Alıyorlar
 Kirişlerini yapının,
 Duyuyorum mağmayı
 Kaynayan demirleri duyuyorum

Duyuyorum, ağzın güzel
 Aydınlıkta da, karanlıkta da!
 Söyle türkünü, acıya inat!
 İki güz meyvesinden birinin
 Öteki yüreğe döktüğü acıya inat!

Boyuneğmişlerin düştüğü uykusuzluğa
 Çalmak zorunda kalanların sefaletine
 Vermek isteyenlerin yalnızlığına
 Daha nice gerçek ve soylu insan acısına inat
 Yürü delikanlı, söyle türkünü!

ŞAFAK

Tanrım! Başım alevler içinde.
Yaktım son mumu da.
Sonuncu gibi yazdım bu sözleri
Sabah beni alıp gidecekler gibi.

Tanrım! Sen biliyorsun ruhumu
Bir zamanlar kubbelerinde yankılanan mutsuz ve iyi ruhumu
Bu sunak taşındaki kurbanların
Değerini, amacını bilen sensin

Tanrım! Ver bana birleştirecek gücü
Kendimle kendimi, kendimle başkalarını
Zindan yerinde yüreğini yardığım bu karanlığı
Al götür bu sevdayı başımdan, Anadolu kumlarına

Tanrım!
Yanımdasın sonunda..

ERZURUM'DA TÜRKÜ

Bana söz ile ses arasındaki dostluktan söz ettiler
Yollarını gösterdiler sonra da, kocayapıt'a bakmanın;
Yapayalnız biri olup çıktım sonunda
– Gelmiş geçmiş koroların en yalnızı

Överim yüreğimi, överim tartıcı usu, överim alev dilleri
Överim bağı, överim toprağa düşen her damlayı, överim ak
gülleri

Ama kaç kez burnumun üstüne yedim yumruğu
Kaç yolculuğa çıktım böyle ellerim kan içinde, ezik
Söylenmemiş olsaydı gökyüzünün de yeryüzüne inip inip
kalktığı

Daha yıllarca başlarımızı yerden kaldırmayı bilmezdik

Överim kayaları, överim çarpa çarpa büyüyen kafayı, dökülen
kanı överim

Bir göğüs gibi iç geçiren, bir alın gibi yaralı, kanlı alanı överim

Bize bırakılmış ne varsa tek tek elden geçirdik
Karakış, akkış, buğday gözlü ağu benizli ihanet kumruları
Anladık ki, her şeyin sonu yeniden insandır
Sevinçleri, susmaları. Koca koca elleri – belirsiz korkuları..

TÜRKÜ

Ben şiirler söylemek istiyorum
Kendimdeki insana dair
Bir çağrı ve onun biçimi yüzünden kaygılı
Delicesine de savruk bir şiir

Önemsiz görünen bir ilginin ardında
Beliren ana gerçeği duyurmak için
Tozu arabaların kaldırdığını söylüyorum usulca
İşte onurlu atlarla çekildiğini evrenin

Koşumlar pırıl pırıl meşin, yeleler ipek
Bir yeryüzü karanlığında elimiz ayağımız;
Hüzün dolu şiirler!

Rüzgârda inanılmaz gibidirler
Birbirine yaklaşan iki yüz, birbirinden ayrılan iki an
İner kamçı, kayar yıldız! Toz! Parlar ardından!

ALTI SATIR

Bana dengeden söz edecekseniz
Durun, bir kaya alayım yerden

Bana geçmişten söz edecekseniz
Bırakın sarınayım düşlere

Ama insandan söz edecekseniz bana
İşte çırılçıplak karşınızdayım

İKİ SATIR

Acının ve mutluluğun
Uyumuyum ben

YEDİ SATIR

Gerçekten esridim
Yorgunum, kardeşlerim.
Sevdiğim tapındığım kişiler var; inandığım değerler var
Ve hiçbirinden haber yok.
İşte, gerçekten
Bir balık gibiyim
Azgın sularda.

NE ZAMAN

Gözlerimi yarı aralayarak
Şiirler söylüyorum size
Gece yarılarından sonra

Kulağı delik insan!
Senin için
Bir bal kuyusu kazdım

Ne zaman vereceksin elini
Yüreğin ne zaman ısınacak
Tarlaya koşacaksın ne zaman

Hasat mevsimi geldi
geçiyor çoktan

SÜRGÜN
NİSAN 1973 – MART 1974

*Bir yanım mayın tarlası bir yanım hepten ateş
Ağzımda hava kabarcığı
Yaylalar*

DÖNÜŞ

Yedi yıldan sonra, toz toprak içinde
Tutmayan bir kol ve seyrek atan bir yürekle
Evden barktan uzak, teneke aylar altında o sürgünden
Yedi yıldan sonra, ağır ağır dönünce

Önce kadın irkildi. İlkin anlamadı, ansızın irkildi
Susunca çok susuyordum, konuşunca çok, gülünce
Hıçkırıklar takıla takıla dökülüyordu boğazımdan
Uyum tutturamıyordum yani ne sözde ne şiirde

Kedi, incecik ak kedi alçacık duvarda yürüyordu
Görüyordum ama başka bir yaşamda görüyordum, iyi bak
anlıyor musun
Bahçe küçük ağaçlar, güller, mor menekşelerle doluydu, şu Çin
şiirlerinde olduğu gibi
Şiir yazmakla karnını doyuracağını sanıyor musun?

Burnumun direği sızlıyordu, sıcacık oluyordum gözyaşıyla
Eskiden ne iyiydi!
Eskiden gelirdim kendi evime
Kendi gençliğime gelirdim

Senin zaten eski şiirlerin daha iyi..
Ama o zamanlar ağlamıyordum, ağlamıyordum ki
O zamanlar birkaç erik yürütüyordum ekmeğimin yanına
Dolaşıyordum unlu sokakları on binlerce arkadaşım Dostoyevski

Bana şimdi n'oldu. Yüzüme söylüyorlar sevilmediğimi
Sürgün yetmezmiş gibi, çekilenler yetmezmiş gibi
– Ne yabanıl şeysin. Senin yanında olmaktansa
Sırtlanla dolaşmak iyi!

KARABASAN

Tepeme *balyoz* iniyordu

Kum

Yakıyordu topuklarımı

Karıncalar

Sokulmuşlardı, dizlerime kadar

Üç beş yarasa çığlık çığlığa

Kanat vurup kaçarak ürkmüş aydınlığıma

Çağırıyorlardı azgın sürüleri

Tuttuğum taş

Cıva olup eriyordu avcumda

Ruhum

Sarsıntıyla göçüyordu koca yapraklar arasından ruhum

Kanım hızla çöküyordu

Sesim kaynamış kan gibi iniyordu boğazımdan

Kış yılgıyla kopuyordu orta yerinden yazın

İştahla iniyordu toprağa, Eylül, oksijen ve su

Andım ağızlarımızın üst üste gelişini
 Işık parçaları arasında
 Divriği'de, Kars'ta, Van'da
 Andım gülüşümüzün üst üste gelişini
 Üst üste gelişini ellerimizin
 O ılık divanlarda

Sevdiğin zaman bulut gibi sev sevdiğin zaman
 Sevdiğin zaman bırak erisin her şey, alev
 Sevdiğin zaman dur olduğun yerde
 Dönsün dönsün dönsün dönsün dünya

Sevdiğin zaman, o büyük yıkımla karşılaştığın zaman
 Parça parça döküldüğü zaman ışık
 Al eline bir ikindi vaktini, bir kuşluk vaktini
 Oyna tüyleriyle, kopar, dal
 Sevdiğin zaman, çektiği zaman bıçağını gulyabani
 O korkulu düş, sıkıttığı zaman boğazını öç ve delilikle
 İndiği zaman tepene balyoz
 İştahla indiği zaman toprağa, Eylül, oksijen ve su –
 Duyalım seni ey ulleyk, çın çın öten sesini kara pancurlar
 önünde
 Ey batmış acılar, ey sönmüş ova, ey kahkaha kuyusu

Fa'tebiru yâ uli-l ebsâr!

VAN ÇARŞILARI

Gölün orda oturuyorlar, gözleri gölden yeşil
Kara

Dil altındaki ağudan tanıyorum bir bölüğünü
Yürekteki kordan, sarıpas'tan

Kayıya tırtıl dadanmış, ağkurdu sarmış elmayı, kabartmış
toprağı
Kör fare.

Urgan urgan bir çarşı, yarı kerpiç bir pazar
Bölüyor yüzlerini hey Allah, bölüyor yüzlerini

"- Male kirmanci, male temiz, male kirmanci.."
"- Diri balık.. diri balık.."

Ölümsüz taşlar gibi ölümsüz yüzleri. Suskun, toz toprak
içinde. Derin rüzgâr, derin toz.
Ne çok istemişlerdi sonsuz yaşamı, bulmuşlar sonunda!

Çıplak güneş bir Ur soyu salmış yarı kollarına. Bir
bıçak ağzı boşaltmış Dağ Tanrıları'nı
Gözleri kopup gelmiş Gılgamış'tan, zehir zıkkım Van
Çarşıları'na

Ya ben yetim, nice kaçtım Dicle'den ağı
Kilimler ne yangındı. Hey Bektaş! Ne ateş, kulağımın dibinde
öten, çın çın

Ya nasıl buz kesildim ansızın. Ve nasıl
İstanbul İstanbul içinde bir Seferi

Kan bölüyor gövdeyi, hey Konsolos Konsolos
Geldim doğdum Urartu beyliğinde, eridim gittim eridim gittim

– Oof Hükümet Meydanı of
Ko ağlasınlar beni, ko ağlasınlar!

BİR SÖZÜ

Biri bana bir şey sorarken
Bir kaplan ağzını açıyor içimde
Bir bahar dalı uzanıyor
Bir su dökülüyor

Gümüş bir tasta su içiyor bir kadın
Kadın! Bu dal böyle neden bahar dolu
Bahar ne zaman geldi

Beni tam çizginin üstünde kan sarsıyor

Ekim çizgisinin üstünde
Kırkikindiler başlar başlamaz

Akşam
İner inmez
Mağaralara

Güneşler ağzına dolar dolmaz çağın
Çağ, daha dirseğini kımıldatınca

Beni kan sarsıyor, kalbe kan veren
Bir sözü – kanla kazıyana dek, kitaplara

Ben Van'da da kaldım idi, kedisini göremedim, yabancılar
götürmüş

Bir Van kedisi düşündüm idi yine de
Ak tüylü, yeşil mavi gözlü
Zamanlar içinde kenti dolaşan
Gülümseyen kendi kendine, kocaman
Okul çocuklarını koruyan bir kedi

İster miyim bu kedinin canı yansın
Kanı sızsın ister miyim
Kutuplara dek yayılsın kanı;
Duyulmayan sesi
Yürekler delsin ister miyim

Benim işim değil bu. Benim işim
Dedim ya – bir sözü
Sulamak, gözyaşlarıyla

HAKKÂRÎ DEVLET KAMPI

Bal içirdin yalnızlığa da

Bal içmiş yalnızlık, o yeni saç bağıyla
Girince hırsız gibi şiire
Bak, şiir ak kanatlar edindi günden
Ve yüzlerce doruk ak kanatlar edindi

Yıllarca karlı bir umutsuzluğu sürdürdün
O kan alevi sarıncaya dek yorgun başını;
Korku, saç diplerine
Bir yangın tohumu saldı sonunda

Başla şimdi, başla
Soluk tepeler ardında
Bir görünüp bir ıhan
Devletin acı türküsüne

Van'da Hakkârî'de Uludere'de
Sulara karışan soda
Tifo ve kolera
Kirece buladı 'anlı şanlı' yüreğini;
Gördün nasıl ayrıldığını ustaca
Serin, yalıtılmış bir yel boşluğuyla
Dünyanın, bu dünyadan

Bir dal parçası bile bırakmadan ardında
Bir dal parçası bile bırakmadan

Toprağın
Nasıl ayrıldığını
Nasıl, bir kayalık dağ yarığında doğup ayrıldığını
Algın türkülerin, dağkeçilerinin
Acıların, sevdanın. Ölümün ve paranın.
Avuçlardaki terden
Çeker çekmez, tiksintiyle, başka avuçların.

Neredeyse iki ayrı fırtına kopardı
Yol ağzında
Havalanmak için
İki çırılçıplak toz yığnağı

Ve ay ışığında, nasıl iki ayrı gözbebeği ile yaralı
Gördün, Şemdinli'de bal kovanları

Tıka bakalım şimdi
Doğuda ve Batıda
Toprağa hayasızca sızan 'el' suyunu
At bakalım fitili
Yurdun kanayan yarasına
Ve asıl, bu baygınlıkta
El mayasıyla hamur çalanları sür
Kov
Sevdaları yaban kokularla yağlayan
O domuz etkiyi!

Bir gün de koşup ayaklarına kapanırsa
Yaz kış yağmurlarla yıkanan bu toprak
Ey bu toprağa ruh veren kabarma, halk, ana duyarga
Gömül boğazına kadar acıya
Gömül tatlı pişmanlığına yurdun
Bak
Koca evrende kimsesiz kalmış belâlı başınla
Gözlerini övmeye gelmiş karıncalara. Bak, ağzını
Öpmek için eğilen
Fidanlara bak sessizce

Onlara bu anlayacakları biçimde, içtenlikle gülümse.

HAKKÂRÎ'DE GÜN

Maya tutmadım günden
Gözlüyorum odanın şafağını
Kalktım geldim çıktım döndüm döndüm durdum
İzi sürülmez parslar gibi, bostan beygiri gibi

Alanda, alansa bu, Emmo Beşir
Nerden kopup geldiye, destursuz, kireç bir sessizlik;
Bir gözü
Kavuşşahap Dağları'nın uçurumlarıyla şehla.

Çukurca'ya ay batır. Kimin suçu.
Keçiyolundan kalkar ışığı. (Kaçak.)
Dal ucu aranır kızıl kalabalıkta yıkılıp gitmiş Çolak
Ter içinde boğuşur yalnızlığıyla, alaca yalnızlığı

İçerim seni Dostum Berçellan Suyu, sen
Gözlersin o mecnun yıldızı kırgın dağın mor hilâlinde
Akşam namazı yayla bozuna jandarmalar süzülür
Yaratır güzelliği zaman, ölüm halinde.

SÜRGÜN GECELERİ

Adnan Azar'a

O bazı geceler sessizliğe uyanırdım
 İçimin ateşiyle, isteklerle
 Bir yolu su kıyısında yürümüş gibi
 Yıldızlı geceye, tatlı yele uyanırdım
 Kalırdım öyle
 Hamurun ve fırtınanın içinde. Üstünde ocağın

Mayalanırdı dilim
 Gövdem kan değiştirdi, düzelirdi soluğum
 Sözcükler açılmış bir fırın ağzından dökülürlerdi Ağustos
 burcuna
 Tanrı'yla ve yalnızlıkla baş başa, şiirin otağında
 Barışın ve sevginin suyunda giderdi tekne
 Baksam, dizeler parlar, aşk olurdu susuz duvarlarda

Yanardı dizeler tel örgülerde, kurak umutsuzluğa
 Ses de ardından gelirdi o çılgın atlının
 Eyerde, terkide, uçsuz yeledе, mola ateşlerinde
 Yeli de koşardım yanı sıra, o güvenli sezgiyi
 Çamuru koşardım, camlaşmış, düş çayırılarında

Toplardım toprağa düşmüş olgun dutları

Yandı bağım, yandı bağım
Düşteyim, sarı sarı uzadı yandı bağım

Bir göl. Uzaklarda
Resmi derinleştirmek için yalnız

Gün boyu dalgın kumar, sarı örtüde, gün boyu
Yeşil lekeler

Kalk adım at korkma
Kalk yürü adım at
Kalk yalın oluncaya değin yak yırt
Ben seninleyim kalk seninleyim kalk
Kalk iş işten geçmeden
İş işten geçiyor kalk
Kükürt al gübre al su al çapa al
Kalk ayrıkları ayır yürü kalk
– Bıçak ete yavaşça girer
Kemiğe dek –
Kimse kendi çığlığını duymaz
Çığlığını duymaz çığlık atan
Kalk çığlığına uyan kalk
Kalk kapılara
Kalk sular basmadan
Gıcırdamadan menteşe, deli ay
Aydınlatmadan döşeğin boşluğunu

Uyandım
Nefretle

Nefretle umutsuz onursuz
Uyandım intihar gibi

Yandı bağım, sarı sarı yandı, uzadı, yandı bağım

Gece boğazım kurumuş acıdan, uzamış acıdan
Gece canım çekilmiş, uzun canım
Gece sürgünde kötü bir duvar gibi dökülmüşüm
Kurumda kalmışım gece, acı'mışım
Su acımış, bal acımış, dağ acımış
Acımış, Hakkârî'de ay acımış
Gece elim ayağım çekilmiş karanlıktan, toprak karanlıktan
Kömür çığları, korku çığları, sabır çığları
Gece, koskoca gece, yalnız korkan acımış
Ruhsuz adsız sansız acımış, intihar acımış
Acımış kalk
Kalk korkma adım at kalk
Kalk ben de kalkıyorum kalk
İş işten geçiyor iş işten geçmeden
Ne diyorum ne diyorum kalk

Sencer'e

BİR İNTİHAR ÜZERİNE "SÖZ"

*"Sîne tablını döğüp âh livâsın çekeriz
Hem livâmız çekilür, hem döğülür nevbetimiz"
Ahî*

başkaldırır, yerde tek kum tanesi
zakkum tanesi
ve Ruzgâr
eğilir ona

kum tanesi, kum tanesi
benim sesimi gördün mü, başsız bir ata binmişti
başsız bir kalabalığa binmişti
ölü gibi sinmiş, ölüler'e sinmişti

geçiyor kentlerden, devletleri, bayraklarıyla
kıyımlar, canına kıymalar, pusu ve 'yürek sekmesi'
dövülüyor Ah Davulu
kum tanesi! kum tanesi!

UÇARI OT

Dolunca Nuh Dağı'ndan boşalan su
Görlü vadilerde kayaların
Tutkudan ve sabırdan taş damlatmayan
Kor boşluklarına

Durulunca eski ilenç suyu,
Tanrısal ateşler üzre
Vadiyi kollayan aş ocaklarında
Taşta buhurdanda gözyaşı çanaklarında

Sanırsın Gürz boşunaydı
Ölüme salınmış o derin kol
Sanırsın
Lokman Otu'nu arayan Gılgamış boşuna

– İzleri kar altında Gılgamış
– İzleri ateş yellerle karışmış Gılgamış
– Şarabına
Tufan suyu karışmış Gılgamış

Manda gönü çarıklar'da ateş:
İştar beni kucakla yak İştar!

Ve ceylan derisi postlarda duman, bin yıl
Ölümsüzlükten ölümsüzlüğe dönüş
Yanık rüzgârları arasında

Belleğin çamuruysa, boşalır
 Erzurum'un Mart sokaklarına:
 Külüstür binlerce anıştırma:
 Adı edilmemiş bir Çin şafağı
 Bir kışkırtılmış karabatak var orada

Çıkıyorum küller altından,
 yatır taşı
 kaya taşı
 'ağlayan kaya'
 sunak taşı
 kan, bulgur taşı

bir unutulmuş adak var orada

Çıkıyorum küller altından
 üst üste yığılmış küller:
 yapı artıkları:
 güne vuran iskelet:

eşiyorum sanki bir basıncın etlerini
 kan içinde kan, dağ içinde dağ
 ustamın rahlesinde
 bir deli çirak var orada

Usulca usulca geldim, MOLA.
 Bu ikinci yağmuruna, yağmur konaklarına
 Yüreklendire yüreklendire arkadaşınızı
 Sizin elinizden tuta tuta –

Hep bu karanlık sokaklarda, hep bu تنها
 Gemici şarkıları. Bu تنها
 Uyuyan evler, arkadaşlık sanrıları

– Yüreklendire yüreklendire arkadaşınızı
 Sizi ballandıra ballandıra.

Anlatıyoruz
 Yüreğinden boynuz yemiş onuru
 Kollarını hüznün, acının baldırını

Gök üstümde açılıvermiş de
 Ben bir yanı yanmış kızıl çuhadan biçilmişim ben
 Ben yaralı Atlas'tan

– Haşhaşla, şırayla, peksimetle.

Koklayıp
 Kar altında o yoksul kenti
 Eskimiş su, çul
 Ve taze is içinde
 Kerpiç kenti
 Koklayıp
 Delirmişim ben
 Bir yanı yanmış çuhadan biçilmişim ben

Kar altında

Kar altında bahar!

Sen ki, ellerinle saçlarıma dokunursun

Ben ki, ellerimle uzanırım uzanırım

Örtüsüz

Tenine senin ,

Sen ki ellerinle saçlarıma dokunursun

Ellerin kar kokar, toprak kokar

Şarkılar birbirlerine bakar, dağ olur şarkılar

Anarım bir dağ böğrü gibi gümbürdeyen denizi

Tayfalar uzaktan, tayfalar birbirlerine, tayfalar özlemlerine
bakar

Ben bir tayfa olsaydım

Ben bir tayfa olsaydım ne var!

Çıktım geldim anılarından kaltak gecenin

Şaraba vurdum, ölüme vurdum

BİR DENİZİN
ÇEKİLDİĞİ
BÜTÜN KIYILAR

(1981, TDK ödülü)

(1980, Tan Yayınları)

Necati Tosuner'e

*BİR DENİZİN ÇEKİLDİĞİ
BÜTÜN KIYILAR*

*Düşünür geceleri deniz
Kıyıları geçmiş kıyıları
Düşün sen de bir denizin
Çekildiği bütün kıyıları*

NİSAN ŞİİRİ

Seviyorum yıldızları, saçlarını, suyunu pınarların
Serin ilkbahar gecelerini.

Dar ağzını, ince alnını, elmacık kemiklerini,
Bacaklarını, uzun.

Gözlerini, çekik. Elâ. Ilık göğsünü.

Bir yaz gecesi sevdası olan rengini yüzünün.

Gel bağlara gidelim seninle bir bağbozumu vaktinde!

Parıldayıp gidince dere kavakların önünden

Savrulunca üzüm, tatlı ışığında lâmbaların

Güz, ufak tepelerin ardında görününce

Orda bana bir türlü anlamadığın sesleri söyle

Bırakılmış bir acıyla dolu şarkılar söyle...

Düş sona eriyor, bir güzün son günleriyle birlikte

Hele tozlu yollarda, uzaklardan gelen işçiler de
yitip gidince

Kavun kabukları ezilip, azalınca karıncalar

İçimizde, yıldızlardan ârı zorlayan vakte kadar

Bir hüznün

Bir yalnızlık, bağevinin açık kapısı önünde

Bütün kış bıçak gibi bir acı

Gözlerin, çekik.

ÇOCUK

Sait Maden'e

Flüt sesi vermez kırılan kalp
Serçeler bunu bilir, çölde kum zerreleri
Ve her yerde her zaman esen yel
Seven herkes bunu bilir

Soluğu yakıcıdır yeryüzünün
Ve yeryüzündeki kor parçaları
Nice yakarılar taşır
Ölülerin soluğundan

Her ölünün bir aşkı vardır
Ve hiçbir pınar soğuk değildir onlar için
Sonsuzca yitirilmiş billûr
Yalvarır dizlerinde, değerbilmez günün

Ama kulaklar sağır, eller gelip geçici
Tırpan katı, harman ömürsüz
Umut yok, kalbim! Sızlanma boşuna
Otlar sarı, başaklar incecik.

MAYA

Gözyaşlarıyla uğurladık seni, gündoğumunda, toplanıp
 yakıcı Temmuz sunağı önünde –
 Bize biberli aşlar getiren
 Mermer anıtlar! yalçın tanrılarla sisli tanrıçalar arasında,
 yakıcı Temmuz sunağı önünde
 Elini tuttuk, ısıttık yola çıkma ânını
 Bir yangın penceresinden, alev tekerlekli otobüslerle

Öğleyi geçiyor, hâlâ yoldasın: varmadın ayrılışın amacına,
 varacağın da yok!
 Gök tenha. Av boruları parlıyor derin yarıklarda,
 Ama bir insan yüzü
 Karşılamıyor seni:
 Bir umutlu haberin gelmiyor bize hâlâ.

Seni yüreğimizin tâ kökünden kopardık, ikiye yarıldık
 sanki ansızın;
 Sanki bir güvercin saldıktı yitirilmiş bir denizde.
 Boş, mavi ambarlar. Giysiler yıpranmış, güneşsiz, berduş;
 tayfalar birer korsan bayrağı gibi mutsuz, kara; yalan
 Bir dal mı alıp getireceksin daha ilerden, boş mu
 döneceksin diye
 Gözlerimizi dikip kaldık boşluğa, hemen arkandan.

PENCERE

Sessiz, bırakılmış, düşünceler içinde
Sis ve siste parlayan taş
Ne kadar yorgun olsanız
Biri var bekleyen sizi

Biri var, karlar içine uzanıvermiş
Ve şimdi yeri boş

Bozkırda, soğuk kuzey güneşi
Çalılar
Uzun, uzak bacalardan ağan kara duman

Yürek ezik, cam paramparça, kan gevşemiş
Yavaşça gelip konmuş puhu
Diri bir şimşegın ardından

KOR

Bir alandan geçerim, buz tutmuştur havuzlar ve
parklarda ışığın yalnızlığına karışan su
birikintileri

Dağlarda
Ne yalnızlıklar üşür şimdi dağlarda
Yangın yerlerine yağın kar
Buğular salar, alçacık pencerelere

Çıplak dağ, daha korkutur
Daha gözdağı verir boşluk, daha derinleşir ova
Daha dalar gider gözler
Islanmış topraklar gibi olur insan
Ben ıslanmış topraklar gibi olurum
Koyunlar ıslanmış topraklar gibi olur
Tepelerde çobanlar görünür
Ak kepenekli çobanlar görünür geçer çoban
sanrıları

Dondurucu bir kış gibi uzar gider yalnızlıklar
Ve her yalnızlıkta sanrılar vardır, ateş vardır.

GÖÇ

Gelin daha güzel olsun
Çağrılan mavi aydınlıktan
Derin uçurumlardan, fısıltısından suyun ve incirden
Şevval ayından ve Kudüs'ten
Yangından
Kulübelerden bile güzel olsun;
Çırılçıplak kalınca, parmağındaki yüzükten
Nemli dil üstünde duman gibi
Varsayılan bahardan
Uçurumlardan, fısıltısından suyun ve incirden
Gelin daha güzel olsun
Daha civan olsun diye güvey
Feza çağında
Cilâ tül rimel ruj ve imza kullanıldı

Şevval ayında Kudüs'e sefer kılındı
Ballıbabalar zümrüt ve sair Kafkasya

DÜŞ KIRGINI

En çıplak harmana can atmak ancak devşirmek için kumullarında sürgünün yoktan doğma bir büyük şiir, yoktan olma bir büyük şiir...

Vınlayın, ey dünyadaki sapanlar, ötün, ey kavkılar, su yüzlerinde!

S.J. Perse

Sevgilim kumda benim, düşüm taş
Buzlu bir Aralık gecesi.
Çalar bir zaman kapımı
Yapışkan yüzlü kent,
Gelir biri, sormaya
– İşler nasıl, ne yaptın
Kış boyunca?

Ben gelenleri severim kardeş
Durup kapıda
Derler ki: Yangın mı var
Derim ki: Hayır
– Ya bu ses?
Derim ki: Ağustosböceği.

Sevincim kumda benim, ödüm kopar
Kımıldayacak diye sabah, boynumun altında
Buzlu bir Aralık gecesi geçer
Faytonlar geçer sokaktan.

Ben faytonları severim kardeş
Gramofonları, Ondokuzuncu Yüzyıl'ı
Kaldırılan tramvayları severim.
Derler ki, yolcun ne oldu
Derler ki ölünü gömdün mü
Hayır, ben onları hep andım
Duyulmamış o Kasım ayları boyunca.

Aşkım kumda benim, sandığım boş
İki el gibi تنها
Odalarında yeryüzünün.

Ozanları severim ben kardeş
Derler ki, "sıfır damlıyor!"
"Alevlerle bayraklar geçiyor yoldan."
"Güneş miğferini yitirdi yine."

Derler ki, böyle bin türlü mırıldanma içinde
Anlam, külünü damıtıyor.

2

Kâğıdım buz tuttu kardeş
Odamdaki şarapla turşu..
Şehir buz tuttu kardeş
Sinemalar, genelevler buz tuttu..

Üşüyorum artık
Ve bu biraz ölümsüz kılıyor beni.
Tam bir şeye başlarken çünkü
Diyelim öperken çok beyaz bir ölü martıyı
Donuyor da soluğu, buz
Bahçeleri sarıyor gölgemi.

Ama gölgem nereye gitmiş, üşüyorum kardeş
Saat tik tak da tik taka tak
Peki bu akıp giden ne
Bunca donma arasında?

Sokağa! diyorsan
Sokak fırtınalarla bezenmiş.
Uyusak, uykunun gülleri buz.
Şarabım buz tutmuş kardeş
Umudun güzelleri buz.

3

Kardeşler, ben şehrinizi pek beğendim
 Aynalarınızı, içlerindeki umudu, yolları pek beğendim
 Ama üstelemeyin daha fazla ne olur
 Kardeşler, bırakın beni gideyim.

Doğru, artık yok özlediğim bir kıyı
 Yok, gözümü kamaştıran bir iklim.
 Yollarda dünya bin perişan, bilirim.
 Ama üstelemeyin daha fazla ne olur.
 Kardeşler, bırakın beni gideyim.

Artık ne bir sırdaş ses duyuyorum kalmam için
 Ne tuşlara damlıyor gece. Ve Cibrîl
 Üfürmez oldu bir tüy bile arasına iki sessizliğin.
 Yangınlara yetişen ben değilim artık
 Yangınlardan kurtulan ben değilim
 Üstelemeyin daha fazla ne olur
 Kardeşler, bırakın beni gideyim.

Yel durmadan getiriyor ölümsüz denizi
 Kara parçalarına yel
 Durmadan getiriyor ölümsüz denizi
 Bundan hafif bir heyecan alıyor sabah
 Fır dönüyor gövde, hafif bir özgürlüğün içinde
 Ve gövdenin maviliklerine kadar
 Yel durmadan getiriyor ölümsüz denizi
 Kaplıyor ovayı bir yandan, o çıkışsız, hoş koku
 Nergis kulak kesilmiş gelincikte toz çılgılığı..
 Gidiyor, bir kervan bulutuyla, vadiden getirdiğim
 O gül, güzel ot, alınlar süsü..
 Kardeşler, ben de
 Kardeşler, bırakın gideyim.

Gözümü bir yumsam giderim
Bir yumsam
İnançtan gölgeye, tozdan ay ışığına.
Bin yüzlü bir levha salınır gönlümde
Bin türlü salınır, incinir, dinlenir öyle.
Kardeşler, bir düğmeye basmaktan kolay
Tez, bir tetiği düşürmekten
Yüzümün hilâlinde kağıyla kemeçe.
(Ah, ben çelengimi kurdum kötü araziye
Heykellerimde çirkinlik aşısı, bacaklarımda gölgeler
Ah, yoktu bir çiçek bile bahçelerinde erincin
Yoktu bir damla kan, erincin bahçelerinde..)
İşte kalsam da tanınmam aranızda artık
Uykunun içinde uyku
Meltemin koynunda tayfun gibi
Öz kalbinin içine sürgün bir şeyim..
Yaşamına sürgün, yaşamının sürgünü..
Daha saygılı olabilmem için aranızda
Verin de parçalarını dünyanın, verin de bitmez karanlığı
Bırakın da beni, gideyim..

PARK

Inerim parkın oralara
Park çabucak giydirir beni
Hemen eskitirim
– Bir yaralı kuş bulsam, biri gelse..

Susulmuş çığlık
Ölümsüz yüzünde şakıyanı söyle!

Sarar, çimenleri ağaçları kuşları
Acılar içinde bir kadın, benim kadını;
Duyulmaz olur gök. Başım
Düşer ağırlı çimenlere.

Bırakıp giden çığlık
Dinle şakıyanı, ölümsüz yüzünde.

BIRAKILMIŞ ÇİFTLİKLER

Bir gün soracağız, değil mi öyle
Neden yaşam bu denli acı verdi bize.. Neden
O delice sevgilerden sonra
Yılların bozduğu bu yüz bu çürümüş ciğerle
Anıyorum bir anda adını binlerce balkonun?
Ve kan tıkıyor gırtlığımı kan üst üste –

Bir gün beni düşüneceksiniz
Kara saplanmıştı tren ve komşu kompartımda
Durmadan blum oynuyordu dört albay
Dudaklarınız titriyordu ve gözlüklerinizin ardında
Kibardı gözleriniz durmadan

Gülümsüyordunuz herkese. Erzincan'da
Şişe doldurduk, ekmek aldık
Karların içinde yaprak yeşili bir suyu aydınlatıyordu
gün ışığı ve tepedeki birkaç çam
Yaklaşıyordu bize, incinmiş gözbebeklerinize, yalnızlıktan
Koca acun, uzun Horasan Ovası

Horasan Ovası yok, Horasan Ovası olmadı
Ama görüyorsunuz, ne acılı bu ikinci
Geceye yakın ılıcaların تنها sesi
Yankılanıp duruyor karlar içinde

Kar altında varacağız, karlar içinde–

Ve çok ağır geçiyor trenimiz, güzelim. Sevgilim

Sis
Parçaları arasında
Bırakılmış çiftlikler
Soluk alıyor hâlâ.

ZARF

Buradan
Senin hayalini incecik bir gömlek gibi
Giyinip gezen bu kırgın Hakkâri dağlarından
Bu ilk mektubum sana

Yokluğundan damıtılmış bu sessizliği
Yudum yudum
İçiyoruz, bulak'tan
Ben ve yayla rüzgârları

Sözcüklere dönüştükçe aşkım
Damla damla aktıkça köklere
Şiirin kanı;
Toprağın üstünde doyum alanları, canım
Çalı dumanı.

DİVANÇE

Bir bölük ankaalarız, Kaaf-ı kanaât bekleriz

Fuzulî

ŞATHİYE

Alev kuşku yedi dağ doruğu
Sevi tanrı yedi can doruğu

Gücüm ermez elim varmaz
Umar gelmez kan doruğu

Ay deli ay deli ay deli
Yere vuran ay deli

Kent yeli us yeli yer yeli
Gönül köşkünde mekân doruğu

Bin evet döner dilimde bin olmaz alır soluğum
Bin tanrı yok olur bir yok içinde

Dağ yok çevre yok eksi artı yok
Toplanır ses sessizlikte: yan! doruğu

Er doruğu eren doruğu var doruğu
Vardan vara yol var insan doruğu

Dağ dağ ha ha
Varılmaz yaman doruğu

Evler sus sus
Gölge sus sus

Durak in cin köz
Renk anlam. Anlam

Bırakır uğuldayan boşlukta
Gerçeği:
Kuşku doruğu

Tanrım bana tanrım dil ver
Tanrım bana dil ver

Tanrı ocağın yakar gönül kül olur
Gönül kül kül kül

Bahçe çerâğın yakar yer gök gül olur
Yer gök gül

Gül. Erim yok derim yok
Sözüm çok söylerim yok

Halim hal ise
Beterim yok

Gönül beter ol beter ol beter ol
Beterin beteri imkân doruğu

Un saldım ün eyledim ünledim
Ünüme yankı: ân doruğu

Biçimden geçtim içimden geçtim
Göçmenim göçümden geçtim

Boş boşa boşal
Boşalt. İç
kalan doruğu

Müzik
Müzik

MÜSTEZÂD

Sakat soy / ırmağı gitmesine bırakmalısın //

– Şimdi

Böyle.

İrmağın karnına dökülmelidir kül gümüş

Sökülmüş dalağın sulanmış gölgesine

– Böyle.

Gelsin ikindi gelsin gülkurusu gelsin kav

Ne yapsın şiir, bir boş hızın boş hıza sürtünmesine

– Ah, sensiz

Böyle.

Bir ağaç yakamaz mıyız, bir çığ, bir dağ (huğ)

“Gül-i handânı değil, serv-i hırâmânı bile.”

Böyle.

Eylül siniyor serilmiş sofralarına dağların

Ovalar göveriyor bir parsın kristal göğsünde

– Böyle.

– Böyle.

Soyaçekmiş bir duman gibiyim özlem burcunda. Koyu.

Bir çingülü vaktin alnı üstünde: bir dövme

– Böyle.

Yontulmuş bu suyu bastıradursun eliyle çılgın kar

O soylu yıldız yittikçe doğuyor köpüre köpüre

Dinsin diye lavlar ve dinsin diye havlayan köpek gönlüm

Sustum sıkıntıyı sözün parlak silgisiyle

– Atılan ses harlar.

Sen de söyle.

İKİNDİLİ GAZEL

Bana bir ikindi getirdiler, ölü
Ne utandım ne bir şey, tuttum göğsünü

Baktım buruşmuş sevgili yüzüm, ortak memelerin
Kan içindeyim aynada, dışarı gömülü

Ben ki buyum, damıtılmış 'bu'
Kimse görmedi bu şiir gördü gördüğümü

Tınmadım, sesler içinde kundak
Tım, -tınmadım, uluyup gitti o tuhaf sürü

İndim bekledim! ki Bâkî gelir Yahyâ gelir
Ağır dalgalar duyuldu, açtı gri, denizin eski üstü

Birden bu bir gazel çıktı ağzımdan, bahâr güz içinde
Aldanıp gittim fe û lün fincanında fe û lü

TURGUT UYAR'A SES ÜZRE GAZEL

Son parça ateş, bir kuşun kanadıydı
Süt göbek adı; su adı; özsu kan adı

Kan geceler yuttu yurt, çiftleştı ses
O umulmaz buğu özgürce kanadı

Neyim ben
Akbabalar güvercinler kuzgunlar mı

Ankaa! Hey eski eksik coşkum, keski'ni vur
Yontudan bak kalan ses mi, "bakaa" mı

Koy adını son gazele, hırpala yemini
Şey kalsın ses! "...bir kuşun kanadıydı..."

GEÇEN YILIN EKSİK GAZELİ

Seni seviyorum, kalb çömleğimi al
Kalbimin meyhanesini akşamla al

Kentleri bırakmak yangınlardır ha!
Evim yandı, bu yangın evimi al!

Böyle gece gece mandalını çektim kapının
Geldim ılık içinde hırsızlama Al

AÇIKBIÇİM'DE
YENİ YIL GAZELİ

Karda güvercinler

Beş güvercin baş başa – Karşı
Çatı ucunda

Karda güvercinler
Üç güvercin
Ardarda

Karda güvercinler
Kuyrukları, göğüsleri
İncecik bacakları

On güvercin
Konmuş mavi bir güvecin – Hece
Aklıklarına

Bin güvercin, on bin

İncecik bacakları

Belli değil
Konmaları da
Kalkmaları da.

RUBÂÎ

Dere ağaçların altından akıp gidiyordu. Yazdı.
Koyu gölgelikte oynayan çocuklar kimbilir hangi sözle büyü-
lenmişti. Kral görkemiyle susmuştum ben ve susturuyordu ev-
reni bir uçuböceği yeniden.

İnce perdeyi şişiren yel
Yoksul şarabımı aydınlatıyor.

RÜZGÂRLI

EY BENİM

I

Ey benim eski şiirlerim, gençlik yılları!
 Bir sigarayı en uzun içmenin yılları!
 Bir ırmağın arkaları, ey gençlik, susuzluk yılları!

Zamanla tanıyor insan insanları
 Bu yapayalnız elleri, bu ıssız güvercinleri

Zamanla hepsi /Ekmeğin, çiçeğin, gecenin
 Gecenin balı, bal salkımları!

Ey benim acılı tanrım, ey şunun bunun oyuncağı
 Açıldı kapılar, bomboş kaldı avlu

Nereden geçmeli suları, hangi köprüyü tutuşturmalı
 Hangi yüzü tutup okşamalı şimdi
 Kimi bulup kime anlatmalı

Kim inanır yelin de, tohumun da acılığına
 Balın sızması kimin, bal kimin umurunda!

Her gece bu ağır ateş, bu orta yaş susuzluğu
 Anlat anlat bitmez, bu kıtlık yalnızlığı
 Yel nasıl acı, nasıl acı: duvarlara tırmanan yel
 Nasıl acı. Testilerde su. Ah bu Kasım ayları!

Her gece bu ağır ateş
 Her gece bir gölün ortalarına vuran günbatımı
 Bir taş atımı özgürlükte, binlerce ateş taşı

Koşan geyikler gibi böyle yalımlar içinde
 Her gece bir aydınlığa her gece bir geyiğin vurması

II

Aynaya kalkıp yüzüme baktım. Çünkü bu yüz
 Bir yüzün eşini gösteriyor ve bu yüz
 Benim yüzümün önleri, dedim. Bu yüz
 Bu gece benimle geçecek uykuya.
 Dağları, gölleri, doruktaki kan yumağını bununla
 düşüneceğim.

Bununla otururum başına şiirin.
 Kadınımlı bununla düşlerim.

Bu yüz
 Benim ilk sıcaklığım, ilk taşkınlığım, ilk yurdum
 Avluya ve sokağa bakan bu yüz
 Bir gülümsemeye yayılan bu
 Ağunun ve balın içlerine

Fotoğrafları bunun için alırlar, yanmış nice fotoğrafları
 Ben bu yüzü traş eder, bu yüzü kanatır, bu yüzü yıkarım
 Bu yüzle yaklaşırim dostuma düşmanıma
 Kim dindirebilir onu
 Bu yeli kim
 Kaplanlara geçen bu soğukta

Her gece bu ateş, bu ağır ateş, bu karış karış patlama
 Bir yarış durmadan dengeye getiren, bu serseri mayınlar
 Her gece rastgele bir körüğün ağzı
 Her sabah ovada binlerce çıra!

Aynada oynayan gözbebekleri sirkin!
 Yitip giden evrenin kıvrınarak istediği
 Bu bin yüzülü görünmez acı, yaşamdan çalınmış bu hesapsız
 besin!

Bu, bu yüzün akışı
 Bir piyanodan, bir elin içlerine
 Aşağı yukarı..

ILIK KAYNAMA

Sürüp giden yılgı, tâcî bitkinliğin
 Süren saraylar kıyılarda kara, karanlık
 Ve dalgalar gelir ve çekilir sular ve durdursam
 Eski bir şey ne zaman durdursam
 Akıtsam eski bir su karanlık

İki sağanak arası
 Sanki seni konuşuyor tuhaf bir kalabalık

Buluta inen rahmet, ey sessizlik
 Orada beyaz bir insan çiziyorsun
 Geçtiğin yere bir gök çiziyorsun
 Bahçeme bir ağaç çiziyorsun
 Çekip çıkarıp o tuhaf şeylerden
 Avcuma bir el çiziyorsun

Koca ağzında daha koca ağzı yalnızlığın

Ve tektaştan bir göç
 Tektaştan bir ısı halinde
 Bilinen bir şey her eğildikçe bilinmeyen bir şeye
 Geçiyorum, sıçrayan görüntülerin bilediği gökten
 Katmanlarla açılan görüntülerden geçiyorum
 Geçiyorum ve her şey benim bir görünüşüm
 Olarak kalıyor doğada

İki tutuşmuş alan, köprülerle
Yan yana tutuşmuş, iç içe iki alan
Beyaz çocuk. Ve sessizlik
Genç çocuk. Ve sessizlik
Yaşlı çocuk. Ve sessizlik

Yanıp sönmenin, Yangın'ın kenti; ey sessizlik
Zamanı döller döllemez memelerin büyüyor
Ateşi döller döllemez bir alev gibisin
Kent, sönerken yanmanın, yanarken sönmenin
Kent, yine bir yangınla sönmenin tohumu
Ve sesim

Bir damla kan odalarda

BÜYÜK GÜNLER

Durdum, yel kırıntıları içinde. Bütün tavrım acemilik
ve “ikiye katlı bir yürek.” Serçe ölüleri, dal kırıkları,
yeryüzünü hırpalayarak kullanmış bir mevsim’in
bütün artıkları. Göçüp gitmiş bir uygarlığın
kalıntıları ve arkasından sökün eden o yıldırıcı
aydınlık içinde,

Hani şimşek yarıp geçecek de bir mermer duruşlu
fırtınada rüzgâr gözlü ceylanları, işleyecek su,
otlar yapraklar yeşerecek

Ve ben ağır ağır kımıldayacağım. Ve sizler ağır ağır
kımıldayacaksınız. Birbirimize sarılıp, ey ölümlüler!
biz ki hiç anlamadık kamışı suda,
karanlıktan konuşacağız

İşte parmakların tutmuyor o unuttuğun yazdan beri
 Ve zaten ağzın yüzün çürümüş
 Gözlerin ellerin

Duymak istediğin hangi ezgi
 Görmek istediğin hangi doğum
 Hadi git toprakların ülkelerin ardı sıra
 Hadi git loş cehennemine zamanın
 Ve geri dönme ve yangın arabalarının arasına
 Ve sessizliğin süregiden yaşamla yırtıldığı
 Kuraklığa asla özlemle bakma

Git ilenci ve çamuru öğren
 İki yakayı götüren ırmak, ey yalnız Ozan
 Dilindeki akrebi koru!

Beynindeki, saç diplerindeki yeşil toprağı
 ‘Ovanın ve hüznün gülümsemesini hatırd tut!’

Şehvet ne güzel
 Ufku iç.

Ey coşmanın belağrısı, ey çılgılık!

G a z e l s e m e

Kimse gönenmesin, çekip ocaktan ellerini
Benim çıkaracak, ateşten, sonsuzluğu

Babalar annelerin odalarında ak mı ak
Çocuk emiyor geceleri, sonsuzluğu

Ne şavk vurur, ne karanlık
Akşamlar yeder köyleri, köyler sonsuzluğu

Alacada bir yüz çıkıyor karşıma benim
Karşıma, sonsuzluğu

Yel bırakır şatoları, kırık sabahı öpen
O soluyan güller arasına, sonsuzluğu

Öpüşlerini ardına koy yüzümün
Yüzünü çek, yaklaştır sonsuzluğu

Sesini kıs, geçsin alaylarla büyüçüler
Bir şarkı söyle içinden, sıkıştır sonsuzluğu

Boz tüylü kedimi okşarım, birikir bir hüzün serin kuyulara
Parlak suya yansır kamaşmış yüz.

Dışardaki uğultuyu tanıyor keskin yürek! Bu dinleyişin
kıvılcımları olacaktır.. Soğuk demirin soğuk demire
sürtünmesinden fışkıran tek bir şimşek olacaktır.
Ak odada kıskanç cesedime saplanacak.

Bu hazırlanışı tanıyor kuruyan yara. Yara. Ey Azgın Ölüsü.
Sen, bıraktın delici ağuyu, dağılgan şölene;
kurulup duran yıkıntılarına zamanın, bir peygamber
fişeğiyle uçurulmuş yeryüzüne. Bıraktın. Ama o;
salıvermiyor, her sıtması bir anılanma olanı;
Ve ruhun, oralarda başıboştur.

– Koşup çamurlar boğuntular devrilen sokaklar arasında
 Koşup, ayırık bir kadını sevdim
 Kanı alev gibiydi ve kin fışkırıyordu gözbebeklerinden
 Teni, dokununca, susulmuş bir çılgılık gibi titriyordu,
 yok gibiydi ve var olduğunu bununla anladınız
 Sesinin iri ak çiçekleri serpilirdi zakkumlarla yalnızlığa

Ateşi bir kuşkular yatağıydı
 Cinselliği bir çılgınlık toplardamarı
 Giderken karanlık toplar giderdi, gelirken karanlık toplar gelir
 Bir ölü tadındaydı aşkı. Ve beni sevmezdi.

Koşup, uçurumlar boyunca yeşermeyi becermiş çimenler,
 kıyamet tanrıları arasında
 Koşup o susmuş kadını sevdim;
 Tohumla tarla arasında dokunulmaz ağartı, tarla ile çift
 arasında çevrik türkü ve aşkla yalan arasında gizli
 karanlık; işte! birçok şeyi ondan öğrendim

Biraz ağı alırım yarın

Hiç de güçlü değil. Solmuş bile. Battal.
 Kahverengi bir güneş, daima avcunda.

HARAÇ

(Ey hiçlik! Bana bir
salgını çağrıştırıyorsun.
Yangınları, dinamiti. Bana bir
cinayeti.)

Çünkü Biri hep bir şey alır geçirdiğim günden
Gözümü kamaştırıranı
Geçeni aklımdan, yüzümde bir gülümsemeyle
Öpüşümün altında uzanan yüzü alır

El ele ayrılığınla ve silinir gibi
Gidince silinir gidersin böylece.
İki korkunun sığmadığı inde
Benim eşsiz yalnızlığım kalır.

Bense utanmışım yıllarca sevmekten beyazı
Odalarda aynalardan yitik
Dokunulmaz bir gül düşünüp fidanlar içinde
Dokunulmaz bir güne ayırmışım

Bunu mırıldanırım içimden bir yerinde kalabalığın
Sessizce siyaha sürerim tenhada yanıımı.

NERGİS

Sen de bir kantaşı uydur kendine
 Penbe göğsü üstünde henüz geçen sabahın
 İs tükürüp kan yalamış, sen,
 Ki nereye dönsen
 Orda bir yara gibi derinleşir yeryüzü

Kendine bir konu bul
 Gökle göktaşı arasında
 Genzinde mavi cilet
 Torbanda pişkin ekmek

Yağmur ıstırken kenti, bir karış ötemizde
 Kalbim
 Dinlen saçığın altında

Bakış da bulansın bakılan da
 Sular yatağı mermi yatağı döl yatağı
 Kol yatağı ses yatağı sen yatağı

Dal kımıldamazken, iyice görünürken ay
 Atlamışken kırmızıya ibiğinden horoz
 Ve su çekerken bir kız kuyudan
 İslanırken yeryüzü usul usul
 Bulansın ışık bulansın neşter
 Bulansın diriler
 Yatağı! Ölüler
 Yatağı!
 Boşansın uğultuyla
 Yara: Ey azgın ölüsü!

İşlesin omzundaki çürük
 Karanlık ay –

TEMMUZ

barakalar

I

Bir kayık Haliç'i kaplıyor uzaklaşıp gidiyor sonra gözden
Bir mırıltı geliyor sevincim oluyor benim
Böylece renk atıp bulanıklaşıyor yaşam
Düz Marmara bulanık kuş *iğri* yaşam

Ay çıplak balkon çıplak
Ve odaları doldurup boşaltan
Çıplak eşya, bir bakışta!

Tüysüz alacakaranlıkta boyuna
Eşsiz tüysüz ve yavaş
Doğuyla Batı arasında
çarpan çarpan çarpan bir kapı

Haziran. Ve bu ilk akşam
Güz bulutlarının sürüklendiği adeta
Çocukluğumdan beri batıya mor rüzgârlarla
– Ah, mor kalbim benim. Bu akşam
Kopan bir sayfa gibi Haziran. Ay ve Marmara.
Kopan bir sayfa gibi dünyadan

O tükenmez alacakaranlıkta ben
Satın alınması düşünülmüş
Pazar sergilerinden
Yarısı tahta bir at'la
Doğrusu bir yanık kokusuyla, ben
Esmerim, uzak gündüzler gibi odalarda,
Bir sağır el çırpıyor. Doğa
Oymalarından saç fışkıran yazıtsız doğa
Susmuş bir mermer başucumda,
Künyem sıkıntıyla parlıyor.

Göğsünde günlük acemiliklerin
Ve bir sultan ölümü ağzımda.

II

Seni artık hiç anlamıyorum,
Hatmi yaprakları içinde
Kaçışıyor, ışık parçaları.

Yüzün
Bir sağır yüzünün ardında;
Yüzün, alıyor pürüzlerini, beneklerini
Loş kasırgalarla, yıldızlı ölümün;
Ve çıplaklığı, saklı
Rüzgârda,
Anlıyorum, bir orman uğultusuna karışırken

Anlıyorum
Toprakta kalan izleri üstünde ormanın
Geceleri
Daha da yoksulluğunu;
Ama seni artık hiç anlamıyorum.
Kara bir yel, evinde.
Kimsesiz, odalarsız evinde

Hızla geçtin bir aynayı, yüzün bembeyaz
Ve kan ekranına çakılı
İki oyuk
Gözbebeklerin

İki ışık
Uzay

Bahçe sonraları ak bir karanfil, usunda.
O karanfili unuttun.
Biraz daha geldi seninle, solgun bir duman.
Biraz geriledi saydam bir dünya.
Ardı ardına iki dünya
Anladılar aynı kafatasını.
Çektim perdelerimi çektim perdelerimi
Kara bir karanfil yüzüyor avluda.

(Döşerdim tozlu avuçlarımla...)

(Aşkla şiirle ekmekle. Kanla.
Sfenksi. Çağlayanları buğdayı atı.
Ooy
Yüzünü bir gize banmış gibi yüzünde duyanı söyle:

Müzik ve sunak aydınlanır
O, oturur, gizli yüzüyle.)

III

Akıyor sokak
Benim bir yapışık, bir iğreti durduğum sokak.
'Akşam beşte', her şey bulutlara yakın
Akıyor gülücükler ve bir selamlık sevdâ.

Sen
Kana yayılan kadın
Yeryüzüyle bir dar açıda aranda
Geçiyorsun *ikindili bir gazel* gibi şehirden.

Batıyor gün, iniyorum.

Batıyor gün, iniyorum:
Bir dönme dolap, uçsuz kumsalda.

Beden bile geri çekilmiş.

Yeni yapının sarsıntısı
Eski yapının sarsıntısı
Ve depremler arasında yıldızlı çatlak boyunca
Tozla karılan dipsiz çanak
Tüten lacivert zaman
Beynimde ağdalanan acı
Kusulmaz boşluk
Acı

Akıyor kin ve bir kurşunluk saltanatı

– Kalbim
Evine
Dönecek misin.

IV

Salınır bir dağ içi
Bir dağ yamacıydı
Zaman

Mangalı gömer gizlice, ve iç odalarda
Yoklardım soluk soluğa, ilkbaharları
Aramızda ağır soluk
Bir çiçek kadar ak dönerdim yanına şeytanımın
Yüzümden yel boşanırdı yüzüne
Bir ihtiyar dağılır dağılır gelirdi
Bir gizli güzellik, içinde
Susarken sarhoş, bir ihtiyar.

Her şey aydınlığa çıkardı yeniden uyku saatiyle
Yorganımın uçlarına kar yağardı.

Ah birazdan öyle hafif
 Öyle hafif kokarsın ki, insan hoşlanır bundan
 Ölüme geçersin oradan, hafif
 Soluk alırsın, hafif

Bir elin yel, bir elin mum
 Yağmur oldun, ağaç oldun

Ey zaman! Ey kaldıran başını
 Bir ölümden, vakte kadar.
 Uzak yüzüm parlıyor. Kalbim
 Soğuyor, dayanamıyorum.

Sur dışında, karabasanı gibi kentin
 Ruhum, dolaşıyor bir tılsımlı ân için

Bir damlacık avunmak!
 Ah, bir barınak!
 Kış, nasıl parlıyordur, altında serçenin
 Yıldız kadar bir avucu: Kış!

Bir elim mermer durmadan, bir elim toz
 Bir elim parola, bir elim söz
 İslî kar yollarından
 Dönsem, eriyip gelen ağzıyla yaz'ın:

– Alnım yanarak uzayan bir çıra

Bir çıra. Aydınlanan bir dişi kedi.
 Bir tekinsiz barınak. Bir Şubat İskeleti.

çığlık

I

Yüzyıllarca gebe İlmatar
Yetim gölgelerle derinde
Uyanıyor bir esintiyle
Sancının köklerine kadar
Yüzyıllarca gebe İlmatar

Bu alevler içinde beden doğayla ikiz
Nerden baksa yer onu boş ağızıyla manzara
Bir öksüz sözümüzdür melezlenir sessizlik
Dilimin ucunda doğ! ve boşalt ağızlara
Nageta

Urenaz

Naruşaa

Bir, ovaya doğru
 Bir, çalıya
 Parmaklarının arasında rüzgâr

Elini çalının bitip
 Yıldızların başladığı yere getir elini
 Orada derin
 Bir karanlık duyuyorum. Diyeceksin.
 İçimi götürüyorlarmış gibi
 İçimi götürüyorlarmış gibi

Sen de gözlerini yum
 Diyeceksin.

Sen de gözlerini yum. Ah, benim
 Ağum, ah. Kol gezen
 Yalnız loş sessizliği ikimizin.

İşte. Gün
 Çözüldü. Başladı deniz çoktan.
 Yaklaş.
 Koyu bir kalyon gibi
 Giden bin günlük çıplaklığına
 Bakalım.

– Yıldızlar
 Ve ağızlarındaki rüzgâr
 Üşütüyor beni.
 Uzan
 Durdur beni.

Beni soy. Ağum.
Kara ağum. Başında dehlizin.
Yol, uzun.
Yel, uzun.
Ne izin
Ne sesin
Var.

Bir
Ovaya
Bir
Çalıya
Kollarının arasında rüzgâr

Ve burada can
Ey! Burada Can, içinde kımıldamayanı duyuyor

Ve açık giden göz, bende ılık

II

Bende çığlık
Dağda bir kurşun

Gecenin yankısı
O çiçek, büyütür karanlığı.
O çiçek. Yol.
Yol. Kanlıtaş. Ve zaman.

Tozlu gün boyunca, uzayıp giden akşamlar
Başlar başlamaz sessizlik burada tam
Yankı, boş bedeni kavrar
Nageta
Urenaz

Gelir kurmaya
An, ülkelerini
İç içe.

(Yan yana tutuşan iç içe iki alan, köprülerle.
Sönüyor alevlerle bir çalgı, derin sessizlik boyunca
Güzelim sessizlik, elmasla karbon arasında.)

Kendi gizi. Kendi ülkesi. Dağda bir kurşun.

– Çıkayım yola!

Gecikmiş bir martı olarak tan kızılığına
Serin yanaklarına yelin ve uçsuz sulara
Tıpkı uçsuz sulara gecikmiş bir martı gibi
Hızla kopayım acıdan

Karda soluyan ince yüzlü bir dul zaman

Sarsıntılar halinde vuruyorken göğ
Orda, beyaz gölgeleri, çiğ ölünün
Borular yokoluşlarının batağında
Soluklanırken damgalanmış uğultuyla
Küreyeyim, bir firari gibi yalnızlığı

Orda. Yeşil düşü hırpalar bayırı
Yorar senin ince soluğun
Gülersin ovaya doğru bir sızının göğsünde
Şu aldırışsız, şu çocuk, şu ak bedeni
Salarsın bir tohum gibi çayıra

Alır gidersin yeşilini rüzgârın
Avare kirpiklerin, uçucu bakışların ardına
Kuru otlardan döşeğin, yastığın ayışığından
Gece çıplak bir sestir, iner yatağına

Çıplak bir şarkı –
Ay uzatır dünyadan eşiği. Bir an
Kalırsın yalınayak –
İnce bir göl –
Pırıl pırıl taşlıkta.

penceren titrer ve bir yüz

Aklımda, ah, ovanın ve hüznün gülümsemesi aklımda!
Ama bensiz edemez buralar, buralar bensiz uçsuz bucaksız

Şişlenmiş gibi duran şu geceyarısı
Kalbiyle oynayan geceyarısı
İçinde karanlığın
Uçsuz bucaksız!

– Çıkayım yola!

Yeşil dalların karlı dorukların
Birbirlerinin gölgelerinde çürüyen kuşların
Bütün o kanat çırpınların, ışığın, ufukların altından
Yanı sıra dalgalanmanın ve 'kök salan toprağın'
Definem تنها parıltısında gülümseyişin
Bir anlık hazırlıkta bütün büyü
Yürüyeyim beni bekleyen sonsuzluğa
Benimle yürüyen ve beni bekleyen sonsuzluğa
Uçurumun kıyısında gövmeyi hazla becermiş
Bir başdönmesi gibi, mineler arasında
Kıyıda kopmuş o sığ dalga gibi
Boğulayım kendi yüreğimde
Susmuş ve yükselmiş alev boyunca, dağlanmış kolları,
yönleri yöreleri boyunca buğudan ve çamurdan yüreğin
Sevişeyim sevişeyim akıntıyla.

III

İnce boyunlu harmanlara yakın
Geçen uçullar ardından
Başaklarda, altın rüzgârlar

Ah, beynim durmadı ama unutuyorum durmadan

Mavi oyuğa yerleşince kaburgalarım
Esiyor solgun bir yüz halinde gece

Düş nasıl da genişliyor, alınca Cançekişen Soluğu'nu

'Ten parıldıyor ve asılıyor binlerce kol bütün geçmişine
evrenin'

Atlıyor boş yarısına bir parlamayla vakit
Duruyor artık her şey burada ve kızarıyor Çatal Hançer

Amma da yalnızım ha!
Demiri ve tarlayı geçmiş, ırmağı ve atı.
Üstümün tozunu alıp
Sudan başımı kaldırır kaldırmaz!

Kaptırmadım közü kaptırmadım közü, Dağşeytanı
Hainin olmadım.

Duyuyorum, suyu döven Tokaçların dehlizler
dehlizler ardında.. uzakta günlerce..

Duyuyorum, tanrım! hâlâ duyuyorum sanki,
nasıl boşalttıklarını bir vuruşu.

YÜZ BİRİNCİ DİZE

'Şimdi varıp gitmeli dosdoğru' koruya
 Bulup çıkarmalı o küçük kenti, ayıklamalı çalıdan
 Yelesini döken bir aslan vardır sokaklarında
 Damlarına bulgur sermişlerdir uzun zaman

Özlem yakıyor içimi, ah
 Ah, varıp inmeli kıyıya
 Sevgiyle yol almalı kaptan,
 Sevgiyle geçmeli sınırlardan
 Güneş kokar ten oralarda
 Yağmur kokar aşkları uzun zaman
 Damlarına bulgur sermişlerdir uzun zaman
 Çocuklar uzun zaman

..artık bulur muyum mutluluğu, sanmıyorum
 Bir daha bakıyorum sanki ilk gününe evrenin:
 Öylece duruyor aydınlık!

Yalnız değişen bir şey var benim yüzümde
 Gittikçe tanınmayan bir yalnızlık
 Akşamları kendiliğinden bir hüznle
 Sabahları kendiliğinden bir hüznle
 Yarıda bırakılmış ak bir çelengin
 Öbür yarısındaki sancı var yüzümde

Bir kolun çürümesi ağır ağır
 Ağır ağır anımsatması kendini
 Sonra ağır ağır çürümesi yine,
 Bunun yeni bir yorumu olacak mı!

Devrilecek gibi duruyor yalnızlık
 Aydınlık ve yağmur ve güz ve ısı.

(Arıyorum, dört duvar dehşet
belki başka bir ceset
belki başka bir ceset
içeri yağan yağmurların kıyısında
dışarda kalan sonsuzluğun kıyısında
kımıldayan, dev gibi. Başka
bir gün belki.)

Bozulmuş ülkesidir sessizliğin ölüm
Ve bozgun
Sağrıları karışmış bir çift kısarak, çayırlarda...

Ah, tek bir algı gerer üstüne ölü
Tek bir algıdır, gerer üstüne ölü

Ve bir anı, orda bir dağ birikir yüreğinde balyozun
Ansızın, çarparım surlara bülbulü

(Benim bitkin bir göle düşer çiçeğim. Kanatır.
Ve uzatır çiçeğini o yayılmış Güney.)

Tasarlarım kilitler altında
 Kapladığı surları sarmaşığın. Ve savaşın
 Açtığı alaca gülü burcun üstünde.

Günbatımlarında o savaşçıyı tasarlarım
 Sesi çözüktür ve duvarları gökyüzünün
 Devrilir ardarda,
 Uzansa yüzüne ne zaman
 Eğilir karanlığı yaratır
 Öper gider uçurumu

Artık kim yerleştirir ıssızlığına dünyayı
 Sessizliğine kim yerleştirir parça parça
 Kimler geçer yanımdan dilencileriyle
 Uzağımdan geçer, aramızdan bir yaprak geçer

Kimler öpüşür bir 'tay verirken parıltısını'
 Bir çimen birleşirken rüzgârla ve
 Tam kıvılcım durmuşken ânın yüzünde
 Kimler geçer kımıldayan sözden
 Bürümüşken yeşil sağrı yüzümü örtülerle

(Bastığım yerde külden yığınlar
 Hüznün iskeletimi emip kurduğu gökyüzü
 Bastığım alın tutuşan son direnç
 Gölgeyi örten güz ey sonsuz çimen
 Ânın ilk ve son yüzü

Ey ölüm ey hüznün gecesi
 Duruyor penceremde başlattığım yangın
 Duruyor o uzun, kararmış parmaklarıyla yan yana,
 Artık bin yıl uzağından görürüm sessiz alevlerini
 Sessiz eldivenlerimin yanı sıra)

Aralarından parmaklarımı geçirerek
Aralarından akıp giden kuş sürülerinin
Göğün mevsimler deresi saçlarını ellerim
Ellerim, ve yüreğinde ünlemeler!

Düşler doldururdu tenimi, ömürler
Susamanın suyu, sevmenin kızı doldururdu
Tunç gözler altında otururdum.

Ey acısı vaktin:
Ömrün uzantıları kalabalıklardan
İki ân arasındaki karanlıklara;
Ey günü bir daha susturmak için
Ey biriken evren
Ey doyumsuzluğun kara sancaklarıyla."

DİRENGEN

Bunlar bir bir olacaktır
Dayanıklı olmalısın ve dağ kekiği gibi!
Ama damarları bozguna uğramış acının da
Vermelisin hakkını

Geceki fırtına diner, savrulan kiremitleri toplarsın
Damı onarır, suyu dinlendirirsin
Kalmaz böyle sağanak, kalmaz böyle geçici olmayan gök de
– Ama tâcını boşuna arıyorsun
Aleve boğulan yeryüzünün.
Avare! Şakımanın kaynağındaki tozlu gagayı boşuna
Elinin altında unutuldu el, unutan eli boşuna.
– Ver, gözleri kan çanağına dönmüş umudun da
Ama ver hakkını

Benim yılgın çocuğum,

‘ – Su akar, kendir tarlalarından...

ARKA ODA

(1981, Tan Yayınları)

7 ŞUBAT 1975

Eski boş duvarlar eski çulyatak
Eski kalem eski su;
Dar soluk. Sığ gölge–
Ansam! o düş dolu yaşamı: çatlar ses
Bir ağır parıltı kayar balrengi suyun üstünde

Bağlardasın. Yaratışın bağları. Yemyeşil yel
Yıkar yapraklar içine gizlenmiş yüzü, küçük yağmurlarla

— Patikaların yolcusuyum ben, böğürtlenlerin arkadaşı.
Görünüm bir uçurum ağzı, içimin içinde saklı.
Bir ateş ağzı, andığım geceler ak belini. Derin
Bir dalı tutmak. Umutsuz, bir yeşil dalı:
Kırgın, aşklı. Öpmek karnını senin

Seni övmek, adını anmak için bu şiir
– ‘Eski, güzel, iyi, ne varsa seninledir’ –
Mum yanar başucumda gözlerin için:
Seni sürükleyip yitirdiğim o kamaşmış tayfta
Yolumu ışıtan, bura’nın olan, eşsiz gözlerin

31 MART 1975

Açlık.
Denge.

Gülümsüyorum, durmadan, bir ormanın içlerine
Boş, sahipsiz;
Giden miyim, kalan mı
Belki yalnız, o gülümseme

Elinden tuttuğum o özlenmiş neden görünmüyor resimde
Sesim gömülü, neden
Neden kurşun gibi soğuk şiirde yalnızlığım, arkadaşlığım
Ekmeğim bayat, soğanım acı
Islak, tuz.

2 NİSAN 1975

Ne istiyorsun: uzanmış, dağılmış, aydınlanmamış
Esrimeş yalnız
(Akıntı
Yalnız bu)

Tan karanlığında yarı yüz kof, ciğer küf
Lamba kısılmış, eşik pusu;
Yaşamı dolduran o yarım
O örtüler altından tatlar fısıldayan
Canavarlık korkusu.

Canavar
Doruğa dek tamamlanmış büyüdü dağda
Gece masmavi yağmurla parlayan elektrik kayaları:
O önü alınmaz parçala-n-ma duygusu;
Çıkmaz üniformanla, boğuştuğun tek kavga.

Göz kaymış, yüz uçmuş, omuzlar paramparça
Dilinde bakır tadı, ağı tadı
Son sipere çekilmiş
Ne istiyorsun

Esrime. Esrime boşlukları;

15 NİSAN 1975

Yetinmiyorum acıyla. Sıvı güneş
İçiyor gölgeleri, tümsek çukur ne varsa.
Kurtulmuş, göğsümde son soluk, kor ateş
Parlıyor gözlerim iki fener gibi
Canlıyım hâlâ.

Sağır bu. Yaşam. Bu fotoğraf:
Aldım hançerimi güzel ensesinden de, damlamadı kan.
Çılgılığımın yelkeninde gülle gibi
Ben orda kaldım ben
Burda, karşımda kaldı sonsuz olan.

27 NİSAN 1975

Gölgede, kendine susmuş
Kapalı
Bir tavır taşması

Damar ağrılı, baş
Yitik, kucaklayamayan o
Kol, uçsuz bucaksız

Dalında diken gibi
Yorgun
Özlem ağacı

Çöl
Sevgili çöl!
Yine böyle sessiz mi uzanacak
Gecenin taşı üstünde
Anasız ruhun,
Koptuğu zaman
Boğa Burcu'nda
Kuğu Fırtınası-

Dil döken dilsiz, gölgede.
Sevgili kum.

24 HAZİRAN 1975

Bugün içim bir keman
Evin içinde. Suskun dalgın, odalarda
Balkonda sahte.

Eski dergilerde şiirler yalancı
Gözlerim fena.
Hiç mi olmadım. Hiç mi. Ne

Mektuplar yazılmadı, sevgilim gelmedi
Kasırmanın karanlığı, Haberler'de

"Şiir yazmasan yaşamak kolay!"
İçimde / içimden / o içimin tellerinden çeken / el

Dur gidelim. Deniz. Egemen
Bize şarap açsın evinde.

BİR KAZAK GİYDİM BOĞAZLI

Beynim çöküyor yalanın altında
Gece yalan uyku yalan şarap ve esrar yalan
Dışarda kökleri sallıyor rüzgâr

“Rüzgâr
eğiyor bahçede
yaşlı tarçın dallarını”

Azalıyorum her hamur canavar şarkısıyla
Bir inim belki cılk bir yara
Peki neden hiç yok kimse sesleri gelmiyor
Boğuldular çıldırdılar çalındılar mı azgın sularda

ÇEKTİRİ

Duman çoğaltır katları, çek
Enine katları, dibine katları
Çapraz ve smültan

Sicimle kırnapla urganla
O, zaman tozlarının açığında demirlemiş yaşamı
Karanlık sulara Tutmaya söz vermiş halatlarla çek

İki karanlığı iki aydınlığa çeviren
Dönek, bulanık, kaygan
Çek, üst üste çek

Attığın deriyi, tuzlu suda, kavurucu çölde
Dik karşına, asıl
Bas

Oyalama çek, yörüngeyi zorlayan
Elipsleri, eğrileri
Ciğerin dağlanmış harmanına çek

Daha önüne koyarlarken kur'ayı
Daha işin aslı açıklanmadan
Güven şimşegine niyetlen çek

Sana yeni, boğazlı bir kazak daha ördüm
İzler dolu yumağından ruhunun
Giy, çıkar, öt öt, çek

İSKELET

Hafif dozlarla dalga geçerek
Hafif diazepoksitlerle bir küheylan yelde
Morfin. Veba ve anfetamin.
Bataklıklar – Gece

Bir kutu romılar, ikinci sundurması
– Peki ya geri dönerse?
'Geri dönerse' mi. Ben bindim gittim geri dönerse

Onlar dönmezler dönmezler, bir iskelet olurlar dönerlerse

ŞENLİK

Beyne yükselen sarı kan

– Bir dize

–

Damarlarda gizli eğlenceler, uçuk akşam tortuları

Yaşama bir ağ katmanı gibi saçılan kafatası

MOR

Ne cennet. Cehennem fışkırıyor
Dallardan.
Yıkılmış duvarlar, kızgın
Ocaktaki sac üstüne

Ne cennet. İkiye bükülmüş
Dev bir gövde
Sürükleniyor alevlerle
Zincirler şakırdıyor

rubâîlerden

Bir mor gece inmişti rubâîlerden
Yalnız dilimin kanlı ağır lokması yalnız

İKİLİK

Çatlak fincan incinme
Şiirler çün çatladı afyon gülü

ÜVEY

Bal kusuyorsun bal kusuyorsun
Aferin, bal kusuyorsun
Şiirin ardında ölümlü yüzün
Bir yaz gecesi gibi hazin-
Susuyorsun

Yıldızları evlât edin güzel elim ağlar elim
Evlât edin, şiiri
Geceye sesi sar, incinen yüreği koru az ısıdan
Çık gel çık gel
Böl beni tart beni ağırla dal parçalarıylan

Uçurum otum bekler dağda beni
Ama hangi dağda hangi dağda hangi

DÖRTLÜK

Kapalıyım dağ gibi; uçarı, dağlar gibi
Sönsün bir ateş sönsün, salgın aynalar gibi
Tut kuşu sal içime, varsın kuş yansın olsun
Dönsün bir ateş, dönsün, gökte turnalar gibi

ÇİĞ

(Ne der usta, "eylemi kuşku izler"
Hası kuşkunun eylemsizlik de.
Lambayı kıstın say
Fital, yine –

Koparıp asâmi negatiflerinden melâmetin
Tuttum üfledim. Kıydım kendime.
Rezil ede ede. Hayvan ede ede.

Hiçbirşeydi amacım. Boşluk; ama asıl o tiksindiriyordu
beni – o kusmuk. Hiçbirşeye karşı hiçbirşey.
Yaşam. Gelecek yaşam. Gelecek tüm bu geçmiş
Neydi ki, susmuş gücümün yanında!!)

BAVLİ

"Ben" diyordum eskiden, yaldızlı hap
Kırk bin çağrışımışık, kırk bin ayrı ayrı
– Ben deyince 'ben' dolaşıyorum
Şimdi odaları

Udumu tıngırdatırım eski saati gelince çinde
Koltuğumda sarısafra çünkü suskun bir hamlet
– Varmaz, farkına
Çekerim kazağı, dikerim gözlerimi

Alttan
Şeytanca

SURE-İ RAHMÂN

Notlar alıyor. Pencereler

"Göl notları"

Bunlar yaşamını açıklamaz, onu değiştirmez, yaklaştırmaz
uzaklaştırmaz

Onu sürdürür yalnız, sürükler, (itekler)
Toz toprak içinde ağzı uzun yüzü kanamış
Sözü bastırılmış kanına paçavra gibi

Notlar almayı artık bırak

Bunun için burada gecelerin olacak
Lastik sıkışmışı geceler, kokusuz insansız
Febieyyia'lâ-yi rabbikûma tükezzibaan
Kendi kıyıcınla salt, onun baltasıyla
Febieyyia'lâ –

Ve geliş gidiş satleriyle uçurumların

"Atılmış yeryüzüne"

Hâlâ notlar

Korkudan kaygıdan lambalar altında

Kapını aç
Bir serin kuşluk vakti yola çık

"Başını çevirip ardına sakın bakma"

İKİ RUBÂÎ

(Özlemle çekilmiş dizeden gül kanıyor
Zülfün yoluyor sevgili, kâkül kanıyor
Gül kalmadı bağlarda, dikenler sası toz
Binlerce rubâî gibi bülbül kanıyor.)

(Bir defter dolar bir yapı biter.
Pencere biter, Kuşlar biter, Kapı biter.
Hırsız –
Çalarız çalarız o uzun terapi biter.)

Sağ Sağ... ipi gelir avucuna

TEKNE

Şiir coşkun bir an'ı kucaklamak içindi
Yaşam da fırtınanın arayışı
Yitik tekneleri

İstek sönünce
Mırıltılar da işitilmez oldu
Sessizlik de çekildi

Beni arayan bir su damlası
Gecenin kurağında
Ve yalnız kendi iniltisi

DAĞ

O içimi sıvayan sıcak yel
 O çitsiz ateşten bahçe
 O korkuluklar: alevler içinde
 Giderim giderim yol yok, giderim:
 O kaynar su gibi damlayan bahçe

Damlayan –
 Zor geçer bu Zehir yıllar zifir yıllar
 Karanlık mefâîlün sofraları, ziftli
 Yapışır kara kemiğe yılan ötüşü, ete ve beyne
 Korkular, yıldırmalar, bin yeminler boş geçer

Bu yıllar. Dağınık, amaçsız, çapraz.
 Ne sahte! –Paltonun yakasını kapa,
 (Telefon et.) Çağır onu kim çıkarsa.
 Kim. Kim.
 Damlayan bir ışık, ya da bir kadavra.

Gelsin. (Gelmek edimini duy, fal aç.)
 – Gelsin, gelmesin...
 – Gelsin, gelmesin...
 Geçer mi bu yıllar, ince ince çatlıyorum
 Toprak testiler, tesbihler, toprak kulp, toprak su.

Dağ'dım, ne oldum
 Yeniden dağ mı olacağım?

BÖĞÜRTLEN

Kokumla yaşıyorum: Dağ, orman kokuyorum ben
Çalı kokuyorum, ıssız bozkırlar kokuyorum, tren kokuyorum.
Patikalarda böğürtlenler korku içinde çekilirler derin yarlardan:
Yılğın seviler kokuyorum, böğürtlen kokuyorum.

Yaşadım bir su gibi, eriyerek;
Köpek havlamaları gibi.
Çınlıyorum da, kimsesiz çocukların uykuya geçmeleri nasıl
çınlarsa;
Sonsuz ve mutsuz olanı duyuyorum yalnız.

SEFERÎ

Sırtıma bir yel vuruyor, bomboş yel de açılıyor önüm sıra
 Ağaçlar, Ulis, ağaç tanrıları, o incecik kıyıda
 Ağaçlar yalnız varolan, alımlı, sessiz
 Gidiyorlar ölümsüzlüğe, her kımıldan

Sıra sıra ağaçlar, o bellek anıtları sağlam kıyının
 – Çiçek tozlarını getiriyor, ölü dalga –
 Geçmek için ezgisini dilsiz Sirenlerin
 Eğilmişim, yüzüm çıkmış durgunluğuma

– Ne çarkçı uğradı bu akşam ne bir fırtına
 Yağlı dalgın halatlara baktım durdum.
 – Gece kim atlamış bu direkten, böyle uzun
 Çekip gitmiş, yakınım bir coşkunun şahdamarına?

Gece. Uzamış, bir yağmur anısı gibi. Ev’de serin yaz gecesi.
 Üşü, akşamsefaları, üşü.
 Ey herşeylerim üşü, sarar, kıvrıl
 Kim yaşamış, yok, o düşler dolu dönüşü.

– Hey ahbap! Bir el var mısın
 Bu gece şeytanım kudurdu... Hava
 Nefis. Atmadan şafak zarlarını, kismetse
 Penelope’nin nar cennetindeyiz

Eski İzmir’de; Efes’te mavi taşlarında Liman Yolu’nun
 Düşünmeden nereye gidip neler söyleyeceğimizi!
 Görmeden, sabahın körpe ışınlarıyla sonsuz
 Dönmek için çağlar önce kurduğumuz, o düşsel denizi.

EKLER

“Safrayı kusup atmak tafraya son verir.

(Eski bir Afrika şiiirinden)

MİS!

Mis gibi şeftalinin sırasıdır şimdi
Haziran maziran derken o da çıkacak

Aldatılmış ruhum çıkacak

Adım deliye çıkacak

MAVZER

Yazılmamış bir kâğıda iç düşkünüğüyle yazıyorum şimdi
Şiirlerim gözyaşlarımdı gözyaşlarım şiirlerimdi
Nar bahçeleri, gül bahçeleri
İç düşkünüğü, dal yalnızlığı
Deli akşamlar fışkırtan, olmama bilinci

Bana böyle gelen şiir böyle gelen şiir bana
Adamın arkasında dikeliyordum başka yere bakıyordu adamsa
Ozanlar veriyordu tek alacağım soluğu (sıkışık günlerdi
doğrusu)
Yavaşça açıyordum şiirlerde kapımı (eşikte o gül uğrusu)
Yalnızlığım, içlerinin ala başlı ürküntüsü, Ala

DAHA BU SABAH

Yoksulluk düşü kamçılar ya
Kam
Kamçılar
Çok tuhaf bir söz bu sabah
Neydi unutmuşum
Şubat? Yo, ş'li bir şey ama
Cuma
Onun gibi–

Düş, daralma.

ÖFKE

Ey Öfke! ey öfke!

QUINCKE

Bir fırtına kapağından fısıltısını sunan
Rüzgâr ölüm, zor ölüm
Karnını şu bizim Sencer gibi yaran
Dallı bir ağaçtan, damlıyor ölüm

Ağzını açmışın dayamışın lan çeneni zakkum balına
Ben senin 'ufkun' değil miyim
HuHuHuuu HuHuHuuu
Çitlenbiği sallıyor ölüm
Ölüm

PITYRIASIS DE GIBERT

Ten yorganında kepekli al gülleri
pityriasis rosa'nın; Zaman
Altın kaplama bir saat
altın kaplama bir saat – içinde

Sevi gülü, Efendim, sayrılığınız
soyluluktan oluyor bunlar
Karnınızdaki leş
vuruyor dış duvarlarınıza kadar

BATAK

Öz yüzünü anımsayınca nasıl bozulur yüz
Ve el
Bulanır
Başka bir şey olmaz yani el'den
Onun gibi, öteki şeyler gibi:
Yaşama boğulmadan aşılmaz
Yaşamı anlatan şey

Ölümü

Her türlü ölümü: Kuşun Ölümü
Bir çukura düşen kuş
Ve Geçmiş ve Şafak! (Bir şeyin Yeri,
Ki hep boş kaldıkça –)
Danteller içinde penbe göğsü:
Her türlü ölümü! – Mesela
Ağzına çamur dolarak

TİĞ

Seni küçücük öpüşüyle bağışlayan
Yalnızlıktır. Sararmış
Ağzımdan alır
Erimiş, kızıl kılıcını
Yalnızlığın ağzı

Tığın ağzı

Tığ ki işler bir çıban cilde görülmemiş
Yıl dolu bir çıban yılda bir çıkan

EKLER II

*Pisliği geçmek için
Acı ığlık!*

*İçinde dumanların Frigya
Kızlar köpük içinde
Dil köpükler içinde*

BALMUMU

Bir taşmelek var ki çivit mavisi
Çıkmıyor kaç gün oldu dilimden.
Kim bu, bir başkasıyken bana dönüşen?
Kazınmış da içim bir gök çıkmış boşluğa
Alın çatına bir taşperi konmuş hemen.

Bir taşmelek, evi arka bahçede
Gidiyorsun ki taşınmış, üç beş kırık sandalye
Bir çatlak duvar, bir duman kokusu.
Karşında başsız bedensiz bir çift göz
Gözlerinin önünde bir çift kara billûr, nedense.

KUMARBOĞAZ

Gömleğini çıkarıverir yel,
Et sıyrır

Ben gelmişim kanatlarını aç a aç kapının
İner düş de gelir ardından
Çuvaldan sıçrar un

Tan erişir soğucuk diliyle
Ve mavi çamların iniltisi
Aydınlatır, çinili mufağı

Biz burdayız, burda. Keyfinizin mavi çamları
Kafka'nız buluncunuz kemik ağzınız

Ağır ışığınız holde
Giyinik gıcirtınız

Aydınlık kapınızın
Çingırağı
Sevgili Efendi'niz.

ÖDÜNÇ CENNET

(Bu dokunduğum
Ayraç içinde. (Yoz)

– Birden bir sinek
Vızıldıyor kâğıtlarımın üzerinde. Ve bu ışıma
Altında mırıldanıyor olup biten. Düşüyor
Dudaklarımdan işte şu tümce: “Sevgi
Bir Hızır sessizliğiyle, kopmuş
İçimden.”

Hayvansı bir kuşku (bir imge?) olarak beden
Duruyor orda, elgin, som
Şiirin ellerinde.

– Esintiyle dökülürse kül yüzlü kâğıdın
Arkasına altın uçlu kalemle yaz sabahın:
Yaşamım uğratılmış bir gizemdi, de;
O ölümün sırtına zımbalanmış pastil –
Yaşadıkça anladım.

Ne çıkar; yarsan keş rahmini kazınmış yılların?
Sor: doğurduğu sıtma çatışık-ana’nın, sen misin?
Oysun çıvmış âyinler saç diplerini, kaya diplerini: – Sor,
Taş
Kevser olacak:

Diril ey söz, senin dirilmenden fışkıracak kimliğim.

SELÜLOİD KARELER

Bu çürük karede
Sürünge­nin kuyru­ğunu görüyoruz
Balıklı suda – (Balıklar görünmüyor. Suyun tanımı öyle.)
Görüyoruz uzanmış kulacını senin ve kulacının
Ardı sıra giden yüzünü, çıplak omzunu

Sürünge­ni diyorsam, ses­çoğaltıcılarla diyorum bunu
Öyle darasız tarzanlardan pek sayılmam
Kuyru­ğu diyorsam öğürtünün kuyru­ğu
Başı o nedenle yok –
Ve o gidiyor fotoğraf da gidiyor

Gel bak, bu karede
Binmişim sürünge­nime
Ala başlı kısıra­ğa kesmiş düş –
Kaynar su kaynar olmuş. Mavi
Çıkınımda küflü kaşar küflü şimşek

UYARILMIŞ İKİNDİ

1

Parçalan, ey ateş
Gömüldüm, ben.

Burada
Ağarmış bir uğultuyum
Kaynar bir akarsu.

Dilim
Toprağın altına
Yayıldı.
Dilim, ağır ilerleyen bir fırtına
Uzamış ak saçları
Susmuş yüzüyle
Toprağın
Altına.

Bir ezgiye, ey ikindi
Yerleştim
Sonunda.

2

– O zaman bulacağım erinci
Kalbim kalbimle çakışınca
O tozlu yollarda, tek tük evlerin
Çınlayan sessizliği içinde.

– İsterim herkesin, ve herkesin
Bir sessizliği olsun.
Bir anı: Bir uzam.
Arıtılmış, yaşamdan
Yalnız
Kendi içiyle dolu.

Sanki o zaman daha iyi
Duyabileceğiz
Yazın güzelliğini.

Yumulmuş kanayan kaç gözkapağı ardında
Gör ki evren nice düşlemle ulu.
Hepsi de
Dul bir avluya bırakılmış
Dul bir avlu.

Hepsi de şimdi bana bakan
Koca bir göz.

3

Sonra akşam oldu.

Dönüp
Mırıldandım, kendi kendime;
Dedim:
– Benim dinginliğim
Değil, bu.

KEPENK

Tiryâki
bir dut ağacı
köklenmiş bir incir

demir inmiş imge çölü
dilde ışıldayan tat
sana gelirim, ölümün avcunda
esirgenmiş, sarılmış, afsunlu

korkudan, sırf korkudan

SAL

Bir altın damarı parlıyordu ilerleyen mağaranın ağzına doğru,
göz kalınlığında. Orada kalabalıktilar. Birbirlerini
yaşama alıştıırıyorlardı. Seslerini duymuyordum.

Başımı çevirdiğimde ana-damarı gördüm: Tam saçlarımın
hizasından toprağa doğru iniyordu. Kara saçlarımdan
toprağa kadar altın bir rüzgârı bu.

Sal kımıldadı.

Sıkıntılı bir ses duydum.

Hepsi birden dönüp bana doğru baktı. Canlı bir şey olduğunu
Görmek üzereydiler
Çerçevenin içinde.

ÇINLAMA

AĞAÇ

Yalnız çıktım bu kara ağaca da
Sarktım, incecik daldan

Daldım suya böyle ister istemez
Geniş, ağır
Yüzdüm çavlına doğru
Işıktı, yalnız

Yorgunun tekiyim, kim olayım
Seriliverdim çayırlara
Yumdum gözlerimi. Nemli ve çıplak
Daldım güpegündüz

KALAN ÇAKIL

Düşümün tanığı kara çöl
Ey ellerime dökülen aydınlık su
Diyorlar ki adımı anıyor, ünümü yayıyorsun
Parıldayıp giden yitik kervanlar içinde
Sözün günlerce çınlıyor
– Kimim! Güneşin ve sabrın yarısı
Taşın alnı, güzelce ağzı aşkın
Pişmanlığın da gül şarabı, delisi tozun da

İkinci ışığı. Besini evimin
Yöreyle pencereler salan nur
Yansıyan saniye! Yeniden
Tuhaflaştır yarın
Odamda bir pars gibi yürüyen
Eksiğini yaşamın,
Evrenin yetim balını.
– Mehmed'im! Kalan çakıl
Parlarım güneşte, duymam

Dağın sessizliğini de.

YEM

İ ski oyunlarda her zaman vardır
Biraz ekmek kokusu,
Ve akşamları uğuldayan bir kubbe
Yeme boğar Batı'nın kırlangıçlarını,
O zaman su sesi duyulur, bir kuyuya damlayan
Yarımağız bir şarkı!
Gelip geçer. Çınlar uzun uzun
İ ki kaşınızın arası.

AYRILIKLAR

Çelik gibi bir dil. Aydan bir kızılık
Doğuyu karartan bulutlar içinde

Işığını alıyor coşkunluğumdan
Ve boynu bükük alüminyum bir çocuğun ikindilerinden

Ey iç buran anılar. Ey iç buran gelecek.
Türkçeyi çelik bir tel gibi eğiyorum aranızda.

Belleğin son kırıntıları. Elçinin esintileri
Odanın ak aydınlığında

Daha demin çıktın. Boşluğunu
Doldurmadı henüz hava

Soluk alıyorsun henüz, burada bıraktığın
Solğun yerine

– Zaman. İncecik bir zar,
İnen saydam bir giyotin, zamana.

SABAH AYDINLIĞI

Yol yorgunu! saz benizli! ve uğurlayıcı!
 Her gün bir başka dala, köke sürgün
 Yaşamı açıklayan küçük bir budala
 Bir deney negatifi iken doğada
 Bir koku parçası

Göçüm ne güzel göçtür, sabahım
 Acılı, dalgın, susup kalmış,
 Bir esrime avcısı, mutluluk redifi;
 Usda dolaşan ağır çekilmiş filmler gibi
 Bir sabır sar'ası

– Çözsünler de görüneyim yansımalara! çünkü ben de yalnız
 ve çıplağım! derdim;
 Kanda elektriğin yüzü gibiyim,
 Lenflerde ve beyinde arı suyun! geceleri
 Kendinize verdiğiniz önem ve armağanım ben:
 Bunun yaratılması!

Damıtılmış bir dille, duru bir sesle
 Kuru gerçeğin de, tatlılığın da, ateşin de
 Doğrudur alev aldığı aynı ağızda
 Ve derinliklerinde aynı duanın:
 Bir mumya ve bir vampir duası;

Kendini yuvasında sanan bir vampirle
 Tuz taciri bir yüreğin mummyası!

ÇİN ŞİİRLERİ

1

Seninle söyleştiğimiz o bahçede
Oturup şiirlerini yazdım
Eski günlerin

Nasıl yağmur vardı o gün, nasıl elektrik

2

Kapıcı kızları bal topluyor
Bahçede, kırmızı hırkalarıyla
Benim içimde
Bal yok, bal yok

3

“Üç top ışık patladı”
Akşam ile
Üç ağacın üstünde

Biri açık.
Öbürü dönük içe.
Üçüncü
Kapalı iyice.

Üç top ışık patladı
Üçü de
Parlak birbirinden.

CİLO'YA DOĞRU

Sümbüldağı sisle parlıyor
Genç, karlı. Yanarak doğuyor gün.

“Umutsuzun biriyim ben
Bir bıçak gibi fışkırıyor içimden bu”

Bunu biri mi söyledi

Bacalardaki duman yalçın ışıkla parlıyor
Yol kıvrılıyor oyuluyor yamaç
Zap Suyu akıyor yeşil yeşil aşağıda

Ey kölesi olduğum sabah
Ey kölesi olduğum sabah

DERVİŞ

Adam ansızın yolumu çeldi. Kolunu uzatıp
Çekti önüme yığdı sabahı
Şarkılarla koca bir dağ yaptı, atılmış şarkılarla
Sonra bir yumaktan söker gibi
Açtı dağı. Bir yandan açtı, yürüdü bir yandan:
– Bu bir sanrı olsa olsa
Dedi,

Çünkü ben, gözleri olmayan ben
Nereye gittiğimi bilmem ki

ATEŞ

Bunları ilgiyle dinleyen ey deniz, suskun ana
Seni anladım işte ter içindeyim

Sabaha yetişen avcı!
Çıkar üstünü, as tüfeğini, gel
Tütün torbamı alıver şurdan
Otur ateşin başına, doldur şarabı
Kar bu yıl düştü epey
Kürk bereketli!

Ay doğunca - - Ay

Şerefe! Güneye inecek misin bu yıl?
Bu ne tutukluk dilinde!
Üzülme kırığın için, kar sar
İki odun daha atıver, rüzgâr kötü:
Rüzgâr iyi ki kötü
Böyle daha sessiz

İstersen bir tütsü yak kendine
Olmazsa daha da konuşuruz

DİP

(1995, Gibi Yayınları)

RUHUMUZUN BEYAZ ALEVİ

Kediler, bilirler, günlerimizin nasıl
Sessiz, sıkıntılı geçtiğini
Kaldırır başlarını, esner
Bakarlar kapıya, bize, yastığımızdan

Esasen birer ejderha olan
Hayatlarımız daha açmadan ağzını
Kısarlar gözlerini, ta oradan, gözdiplerimize kadar

Bir son takat ile içlerimizde
Yanan mumu kollatırlar

AKÇAKAVAKLAR

1.

Kapının iki yanında iki acı akçakavak var
Odamın ortasında iki acı akçakavak var
Kalbimin içinde iki acı akçakavak var

2.

Sevinç, kalkıp yüzümü yıkamam:
Dönüp gelmem, sevinç!

Gece camdan bakınca, akçakavaklara vuran
Işıldağı, sevincin.
Açıklı koyulu yapraklar tırmanan dal boyunca daldıkça
karanlığın içlerine
Ve sınırlandırdıkça ağacın kendisi
Hepimizin bakışını-
Bunları dışavurabilinem sevinç!

Sözün burada edilmesi
Ve senin buraya kadar benimle gelmen.

3.

Kapımın iki yanında iki acı akçakavak var
Odamın ortasında iki acı akçakavak var
Kalbimin içinde iki acı akçakavak var

SOHBET

“Danakıran. Diken ucu. Çakal ini.”

Bir de sevgililer

O geçmeyenler hiç, ömrümüzün kasidesinde.

Açmış yaralar,

Çıplak kollar üzerinde alev

Alev yanan kızıl et parçaları

Parklar. Oteller. Halılar — Ve Toprak. Evler. Evler.

Sahibinden ücretsiz kömür cürufu

Danakıran. Diken ucu. Çakal ini.

MEZAMİR

Yusuf, kendine tekrarlar bulacaksın Yusuf!
İki yakan çâk olmuş
Her keresinde aynalardan
Züleyha'sız çıkacaksın

Taşmış bir ağızla, taşıran bir dille
Ve ama yine kesilmiş memeden
Ve Dâvud da, koparmış son telini harpının

Cihanda acı gibi çıplak olacaksın.

SMETANA

Her zaman yörüngesinde ebedi bir mayalanma halindeki
o bulutsunun, hicretin
Prag'dan ayrılan herhangi bir Vltava nehri gibi.
Her zaman yörüngesinde
Ebedi bir mayalanma
Halindeki, o bulutsunun, Hicretin.

ARAGON'LA VE TIRMIZÎ İLE TAHMİS

1

Beyaz bir sabah
Susuyor ve çıplak, dalların arasında.
Bundan çoğunu, daha çoğunu... görmeye çalışma:
"İçersinde sıkıştığın bu adamı tep
Yalnız yüce bir dil var, deniz meniz yok."

Şunlarsa kurgu, yarım işler, kof koful..
Söze vurmuş lalelerle gerçi (onlara doğmuş al
Kalbiyle şiirin) donatmak istedin, ufku; Boşluğa düşen
Işımayla. Kumdan taşmışlarla: Kumla! ki kızaran
Opal rüzgârları arasında yer yer de parladı.

2

Yazılıdır, her Zilhicce'nin tek sözcüğü: Her olgun
Hurmanın tek edası: Her kovuk, kendini tınlar.
Harlar, bir tanrısal suda, dağ harfleri döken ocak.
Felfelek yılanı gibi derilir yol ağzında dil
O burgacın (kezzabın/bilincin) ağusuyla. Deniz –

Öfke! Dokuzunu doldurmamış daha, ham, gök öfke
Ebedi bir can/baz gibi kimyanın ahretinde
Çeker ciğerine bırakılmaz bir soluğu ve döner gözbebekleri;
Sızlar yüzünde, *tutulmuş* bir şiirin feneri. Sinmiş
İki pars ipi sarsar.

3

Çukurlar. 'Aşkın Kanıtları', susamış boynuz dipleri
Kanayan. Bizden kopup giden o cezbe çocukları –
İşlerler ışıldaklar arasına bir taş levha:
"Denizin içindeki canavarı görüp de şaşma
Canavarın içindeki denizi gör de şaş."

Vay canına! Vay canına!
Hangi urağanla kopmuşsa karalardan
O dalgalarla varıyor, ten, kıyılara. Ve tam
Yitip gittiği yerde parlıyor ibresi
Doğa kutbunun.

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR

*Geri geldim, dipten
Özgöl ağırlığın zorla korunduğu.*

*Omuzlarımı kollarımı parmaklarımı bula bula
Bebekler gibi arı, esirgenmiş, koca adam
Büyümeye başladım güz güneşiyle, şifalıotlarla.*

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR VI

Kendindeki zenginliği özleyen
Dokun: Engereğe
Yoksulluğuna ruhunun.

Bir mut ısıltısı
Bakarsın ısıtır
Ayasını, uzattığın elin.

Sen, dokunabil.
Ve ısıma
İsterse gelmesin.

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR V

Sözlerimin bir amacı yoktur
Gözleri yoktur onun
Koca bir ağzı vardır yalnız
Koca bir Hayır vardır orada.
Sözlerimin bir amacı yoktur
Gözleri yoktur onun
Koca bir ağzı vardır yalnız
Koca bir Hayır vardır orada.

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR XIII

ORHAN olsa der idi:
Rakı kokusu her zaman iyidir
İyi adam rolünden.

OKTAY'sa inandırır, ballı çörek
Çıkardığına, uçurtmaların;

Her zaman elimizden arkadaşlık tutar
Sanırmış, CEMAL de...

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR XVII

– Bir gün şömine
Şom ağızlı altın kalpli velet,
Yanacak;
Attığın odunlarla.

Zenbilinde
Vallahisine kıyılmış Azrail.
Kolaçan falan etmeden sağı solu
Bir sesim olsun, dedin; çit boyunca
Unufak, tasasız, yönelmemiş
Ocağın yanıbaşındaki
Rüzgâr gibi yuka.

Beyaz bir badireyle öpüşen,
Ya da bulutun bıraktığı
Ateş oluğun dibinde, mutlu,
Bir sesim olsun, adı: Ölüm Burnu.

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR III

İzini yitirmiş bir kurt adam
 Gözleri mavi çıkıyor
 – Kurt kalacak!
 Elleri mavi.

Aralıyor dalları, ardı ardına tepeler..
 Kolları mavi çıkıyor
 – Omuzları
 – Karnı kurt kalacak
 Saçları mavi.

Uhuru... Uhuru... Kuru oğlumu
 Her yanı yüz tarlası, her yanı dil uçurumu
 – Uğur boncuğunu koparmış
 – Yarım kalmış oyunu
 Kuyruğu mavi.

Boynuz tınlar, baykuş tınlar, kurt –
 Bir kavim karanlığı, bir kara raks oluğu
 – Şimşek kalacak
 – Kurt kalacak
 Cepleri mavi.

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR IV

Bu oldu, bu Korku-Şey
Bulduğum, geceleyin
Kilidin dilinde.

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR II

Aşağılanmış olmamak için
Adam, aşağılanmış gibi yapıyor

Baştañçıkarma sayılmasın diye hem, öyle o.

Kadınsa, boyunbağıyla oynar.

Şu yukardan almalarda
Hamken, elmanın
Rengini gizlemesi
Gibi bir şey –
var.

Kalkmışlarsa, eşsiz
Bulundukları odada,
Uzaklıklarıyla işler
Dokunur, susma.

Kadın bir soruyla başlatır baharı, yavaş
Erkeğin, gözleri parlar, loş ışıktā.

YANMAYAN FOTOĞRAFLAR IX

Örümcek olmayana
Örümceğin kurduğu, *tüm* ilişkiler bütünü.
Uzaysıza, haylaza
İçi, uzayın.

Berduşa yurttaşlık bilgisi
Dumandan bunalana ağ.

Yüzü olmayana ise, 'mutlu' aşk.

KURAK

Bir öküz gibi gamlı

*Çiçek açmış
Gizlenemeyen
Bir öküz*

KABLO 1

Abi atom vanası açık mı kalmış baksana.

İzmir'den Gümüldür'e gül taşıyoruz kara çantalarla
 Bunların şifrelisi de var, yoo, telefonda olmaz..
 İyisi mi atla gel, iki adımlık yol
 Ölüm değil ya, ölüm mareşal.

– Mareşalim; ortalık cehennem, efendim.

– Radyofrekans parazit filtrelerine biraz dikkat
 Soğutmada bi bokluk var galiba.

“Çocuklar da nerde kaldı?” sorusu casusluk mu yoksa?
 Casusluk casusluk, ölüm ondan mareşal.

– Orta Avrupa'nın bombaları Hâfız'ın kabrinde..

– Abi atom vanası açık mı kalmış baksana..

Kalk sen bak.. zaten kafam bozuk..

Hem Hâfız kim.. kabri ne zırva.. Ölüm! mareşal.

KABLO 2

Bir adam vardı Ellisekiz'de, Alaşehir'de, adı Telâşe.
 Kırmızı gömleği açılmış çözülmüş, böğrü ortalarında,
 Matinelerden, şaşmış, önce o fırlardı.
 Beyaz Mendil'den o, Tekinsiz Konak'tan o.
 Çabuk çabuk, sessiz, iri.

Çevredekiler'den fışkırırdı bir yangın telâşı,
 Telâşe.. Telâşe..
 Kimi yandan, kimi de sırttan:
 Telâşe.. Telâşe..

Hiç bir hali bulunmazdı adamın

– Telâşe!

Kendinebakan sarkık bir ağzı vardı.
 Önünde sinemanın, yeni çimento dökülmüş
 O dar alanda
 Birdenbire çırpınmaya başlardı.

Eriyip eğri donmuştu hatta yoktu hiçbir ruhu
 Babası kazara alev almış bir oğuldu ve ürküten
 Ürktüren de bu
 Öykülü her filmi sömürüp geçmiş
 O kalabalığı: Gazı kaçık, yarısorumlu.

SINIRLI BİR CEVAP

– Bir başkaldırı edasıyla
Üstelik usturuplu ve kıranta
Kaldırımlarını arşınıyor Anonim Hürriyet’in,
Elâlemin de,
yazgeceleri’ne tükürüyorsun,

Dünyayı kirletiyorsun, anladım
Üçüncü şerefe’ye kaçışın ondan

Özüne de kan işeyen vaşak!

“Ben temizim.. Temiz kaldım.. Tertemizim..”
Dersin aslında, cakayla,
Kanıtın da, çektiğin dokuz başlı ‘acı’;

Kanıtı ne hacet hacı! Tersine tebbet
Sesin, tecvîd ile ballı.

Lâfza gelince
 Her iki reddinin de kelimeleri altında
 İkişer başlı,
 beşer şedde...

Çattığın yapının çifte iskeletini ise
 Kasdıkca hayvanî o duyguyla kıskaç
 Damlayan Hazz'
 oluyor, toprağa
 Hasarsız kolonlardan,
 gûya 'kırac'
 tepede.

Şu durumda her şey "ikili" elbet
 Hayatta hiçbir şey değil, "doğrudan"

Müslüman!

Ve *elbet*
 hepsi
 baştanbaşa kinâye!

KARAAZİZ

I

Kopa kopa kalmış kızılca arkadaş
Kopa kopa yalın kalabalıktan
İpsiz İnsan Sevgisi.

Tombala çeker adınıza kara torbadan
Kaba, bencil, işkilli.

Leyli geçirir yaşlılığını da;
Bir aşırı,
Bir hassas.

Tam kırk âvâz omuzlarında
Gömlekler, acı Atlas.

Suda. Boynuna kadar.

II

Geçelim. Sen, savsözü parlat, işi açıkla!
Kahrolsun candamarları, yaşasın para!

Kahrolsun tezhibli on Hadîkatü's Süedâ

Ceylan derisine kûfî yazıyla geçmiş her Meryem Suresi

Eğri gönüllü Şeyh'in "ışıkta" eğninde
Titreyen, suyeşili ipek cübbe.

Yan yana duran ve birinden öbürüne aktardığımız 'zürefa'
kokular

Küpler. Hind-Arap usûlü bir rahle ile geçen ömrüm hattâ;
Dinlensin daha onbin yıl! denilen o Horasan
Misk ile amber, kahrolsun.

Kahrolsun çinili Konya
Yaşasın özdoym! Ün ve para!

TEMRİN

Sen cübbenin içinde yoksan,
Güneş de
Vakt'in içinde yok.

Halden hale ulanan, Ulu Cüneyd!
Tenden çıkardıklarının, artık
Zengin sınırlarına ulaşıyorsundur.

Bize gelince, elhak
İçersindeyiz nesnemizin
İki yokluk yamacına esmedeyiz.
Bizim sınırlarımız,
Çullarımızın sınırları ancak.

KIRKPARÇA

AQUARIUM

Elimi usulca daldırıyorum, balıkların arasına

Onca susku

Onca susku, kireç, kalker, tuz;
Göstermek içindi demek
Ne yaman olduğunu;

Sırf çulunu düzmek için
Göz açabildiğin yerlere kadar
Bunca kırık çömlek..

Daldırıyorum elimi, otların
Kırmızı balıkların arasına.

Kımıldamayan bir dil
Parmaklarımın seluçlarında;
Sahnesi kaymış bir Dil-sonu.

Tepe'nin beyaz alnında,
Bir tansık yumağı gözlüyor onu.

Bir tansık yumağı:
Açmıyor. Başlamıyor. Gitmiyor.

Yatağında koyu bir taş sürüklüyor
Nehri, mahvın toplardamarına.

Işığı olmayan o mim,
Gıcırdayan basamaklarında
Boşluktaki Merdiven'in.

Oyun ilerledikçe
Gözlerimin sadece içine
Tozları yağıyor.

YONCANIN BİLİNCİ

Eşyaya yansıyan, gündelik 'Oluş';
Suyun sayıklaması, bu kez, aynamızda.
Alt susuş umuz.

İlmeğin ılık suda salınıp durması, şişmiş,
Daha ılık bir suda, bir başka ilmeğin.
Kapanık sular karanlığı. Ordusu.

Onlar; başkalarımız. Başka şarap.
Renkleri geldikçe, kesildikçe, geldikçe
Bir alt susuş umuz.

Basamağın
Kendi gürültüleri
Arasında, kör.

HAZRET YA DA SIRÂT-EL MÜSTAKÎM

Çok kötü değil, şöyle böyle bir yol
Gitme niyeti olanlar için, şuraya buraya
Durmaya niyeti olanlar için de elverişli
Görünmezlere karışmak ise, işten değil.
Yol aslında hiç fena değil
Yapan iyi yapmış.
Duruyorum ama tersi de doğru galiba
Bak, tüpten fışkıran bir hançer gibi aramızda
Bu yol. Hızla çakıp geçip gidiyor, yitiyor –
Şeytan da kızıl bir ip germiş iki yüzük parmağı arasına
Zaman Hazretleri'nin,
Alkış tutuyor pezevenk.

HOŞAP KALESİ

Hoşap'taki yaşlı adama bakılırsa
 Oradaki narin kale
 Cinler periler zamanından,
 Devler zamanından:
 "Derler ki Süleyman Bey'in, içinde öyle yazar
 Ama Küffar'dan!"

"Dolan bak arkaya
 Kapının üzerinde bir taş var
 Taş değil
 Duvarı kaldırıp koymuşlar!"

"Rüstem-i Zâl zamanından
 Pehlivanlar zamanından.."

" – Bu suyun adı ne?"

" – Hangi su?"

Bakakalmış *soran* yüzüme
 Gözlerimin içinde arıyor onu

Kıyısında durduğumuz
 Durgun ve pırıl pırıl dereyi gösteriyorum
 Koca bir kütleyi okşayarak dönüyor su
 Ve o koskoca kayanın üzerinde, sırça
 Kuru balçıktan bir kraliçe
 Gibi yükseliyor
 Hızlar tüller içinde
 Hoşap Kalesi;

Yok olmuş bir burcun yerinde
 Güneş duruyor.

KARA YAZILI / ARALIK 1980, BİLLÛR SOKAĞI

1. Nerde sıcacık yazı, nerde bu solak humma
Ne kabım var, ne kabuğum.
Bir züğürt soğukta, Sal'ım;
Ay, "hayvan bir gece"nin ağzında.
2. Şuna 'ziftin peki' diyor, şu 'viran dağ'a
Bu elimin arzusu şiire: şişkebab!
Örgütsüz uçurumlara çığ
Kör bir destere gibi düşüyor.
3. İki masal yitirdim, bitmemiş; yandım.
Canım kaldı tek, deprer, dağlalelerinde.
Bir koca Ya'kub sabrı be
Bir doğmamış hüsnüyusuf bu nida!
4. Sen sen ol, kara
Yazmanı takma!
5. Ey dizgini susamış,
Çılgın, ey.

HORTLAK VE NEŞTERİ

Çık benim kana susamışlığım, "çık orta yere"
Geceye sokul,deş
Cızırtılı plağın zararını.

Seni ezgin karınca, tatlı su arığı
Seni kudurgan tilki, azgın camış
Karnındaki ejderhayı bir süs;
Soyup alayım da sırtından derini bir çekişte –
(Zamanını topla gel.
Yıldızlarını, delilerini, kanıtlarını
Darbelerini, darplarını, gasplarını –)
Çevir, kır

sana kırılan dümeni, yükselt bıçağı, bu çağı;
Şu buyurgan ve buyurulgan elleriöpme!
Kana susamışlığım, "çık orta yere!"

Oluk oluk ak
Var, susan denizlere.

ÇÖL ŞARKILARI

I

Gördük

Kilikya taşından oyulmuş kayığını

Tanrı Enki'nin

Yanaşırken, o metal ufka.

Büyücü Enel

Elinde İsis'in kulplu haçı,

O'nu

Kimyâ'nın kapılarında karşıladı:

"Sen ki Bâbil'de

seslerin ve kelâmın

büyülü âlemi üzre hükümdâr

Enki'sin, Kolsuz Tanrı Enki

Elsiz Tanrı Enki

Sen ki, parçalanmış avuçlarında

Dışsız bir Küre;

Hatırla, attığın zarları, masmavi denize!

Seslen, oradayız

Seslen, ölünün altında Yaşam

Enki, Altıparmak Tanrı Enki!"

– Bense, pazarın tozlu yollarında

Böyle mutluyum. Yüzümü yıkan

Denizdir

Evim

benim.

2

Uğulduyor hangisi, hangimiz
Bu fısıltılı yazıtta.

Çöl sana karışmış
Ve senin ağzındaki peçe
Bir tüy sesine.

Kim? sesine.

Söylediğin söz
Bir yeraltı suyu içinde;
Ayaklarına kadar inen giysisiyle
İsis'in gittiği
İliyip sararmış bir yeraltı.

Yanıtlıyor:
" – Biriniz
Sağ kulağım benim. Ve öbürü, dilsiz
Deve çanı."

Söyleniyordum orada, sayıklayan bir bedevi
Gölgesi düşürmüş, altınkülü bir akşam içine

Ey sade alnım benim, diyordum, ey
Remilci Koca Beyaz Fenike!

Rüzgârdır yaşam bize;
İpekse, ağı.
Ağı'lu iki rüzgâr arasında,
Al bir musıkî gibi durmuş, ten kervanı.

Meş'aleler susmuş, kervân-ı aşk içre
Tâ uzaklarda tâ
Boş bir fotoğraf
Step.

SİPERLER

(1997, No Yirmiyedi Yayınları)

KUMSAL

Akdenizli bir yeniyetme.
 Yumar bir gözünü
 Konuşurken sizinle;
 Güneş o gözünde, belli
 Sözlerinde değil de.

Kaldırır başını, eğerek,
 Bir ara kumlara dalan;
 Işıklı yüzünü döner size.
 Dostça işler içinize
 Kıyıları boyunca yanan sevinç,
 Mitolojik yalan.

“Kaaf kuşunun kanatları altında
 Kavuşurken gölgem tuzuma, Federico,
 İçgeçirirdi akarsuları erden dünyanın.

Kaaf kuşunun kanatları altında, kapkara;
 Ne tuhaf;
 İdi, bir zamanlar benim de adım Troya..

Geçti –”

Kapar zarfı Lola.
 Bir an. Tepelerde kimse
 Henüz dizilmeden kurşuna.

DİP

Bunu artık biliyorum,
Bu dünyanın, öküzün boynuzlarında durduğunu.

Sen de katıl bana!

Kurban paralar gibi, töreleri incitmeden
Ayrıalım ülkeyi üç parçaya
Ev halkı. Komşu hakkı. Ve yoksul payı.

O payı sunalım, korno-davul-zurna
Şerbetli, asuri sahanlar içinde
Nursuz dünyanın, beyaz saraylarına;
Çalarken sürüye Jüpiter ışığında bıçağı
Sünnetli süt padişahlarımız.

“– Uzunluğu on dokuz kilometre bir kablo kopmuş uydudan
Yanıyormuş fezâda, uçtuğu nesneden âzâde
Ah, biz sizin o tek mısranızı sevdik pek, sade
Nasıl yıkıldığını anlatıyordunuz,
Bir gül imparatorluğunun
Arsız duvarlar dibine.”

Dip: razı olunmuş, onursuz yaşam
Korkuların göbeğinde.

“FİRÂZ-I ZİRVE-İ SÎNÂ-YI KAHR”

Gömlek sıyrır gibi yılan
On yılda bir yeni moda ay çıkaran
Bu ülkenin

– Ey mayın haritaları yanmış bu sınırların –
Külhanları!

İçe kapanma huyları aşkına
Ne model ölümler oldukları hatta
Bir çırpıda çıkarılamayan,
Çarşı pazarda cascanlı dolaşıp
Birbirlerine sürtünerek geçen ve ama
Tek bir kıvılcımlı hal göstermeyen
Tam beş mezarlık ahalisi;

Rozet

Ya da işaretlerle hiç donatılmamış
Rıza rençberleri

Fildişinden bir sahrânın

Gökyüzünün köklerine doğru sanki uçuşan
Ve fakat çamurlu dibinde ısırgan otlarının
Ve ancak leş
Gasilhanelerinde gözgöze gelen;
Düşe düşe

–Düşerek–

Düşe

Düşe

Fitilinden sıyrılmış mum kütleleri gibi
Çarpan, parçalanarak, elli kavm
“Cevf-i ye’s-âşinâ-yı husrâna.”

RUBÂÎ

Sana ah, seyrek huseynî bir dut toptasam diyordum

Ağların boşluklarına bakıyordu sahibi inleyen udlar

Dedin ki, körlerin başlarını kaldırmayıız
Onlara hiç bakmamış yıldızlara.

KORKU SAÇAKLARI, 80
EYLÜL

•

Övüyorum o insanı, burçlardadır
Yerelmalarından bir sanrı, başında.

Pencere ise, kötüler,
Dışarda dolaşan sessizliği.

Zırh. Ve gürz.
Susmanın bal topları.

•

Ruha bal pancurları açan
Yokışkence!

Çekildikçe gücüm, ruha
Bal pancurları açan,

Korkağın biriyim ben
Gözü yükseklerde biri.

●

Kalbe geçti hançer
İndi beyaz şiş: Yağ'a.

Sinsi yüzlü çerçiler, yavaşça girdi bağa
Gülümsemeleri durdu, yüz yerde:
Nereye baksam, mavi tulumları, acı biber çerçiler.

Koktum susamlar gibi
Öc'den dönen ey öcüler.

●

Siperden sipere, sürgün –

Kan aldığım siperler

Bıraktığım ölünün
Kanı.

•

Peki bir ite bir enik yedirilse bir köpeğe kepek
 verilse ağulu bir kurt kız çocuk doğursa ateş
 yakılıp doğuma bakılsa
 Darılma, lenf düğümlerini çeke çeke söksem banyonun
 ak taşlarını, vestiyerleri yolsam tuz etsem aşağı yola
 gece ıslağa parke yağmura karışık yüzlere oraya
 buraya atsam paçavraları?

Kalbiyarık karındaşım,
 Bu müezzin, bu nida –
 Git, gel; Cuma'yla teneke arasında.

•

... dokular hücreler ve plazma korkudan yapılmıştı
 Karaciğer ağzını açıyor böbrek dişlerini gıcırdatıyordu
 Pankreas ağılı bir keler gibi uzanmıştı çamura
 Ciğerler tırmalıyordu, baş oynayıp duruyordu refleksle

Yüzlerde gergin duran etler sapır sapır dökülüyordu ispirotoya
 ve boş tatlı bir cızırtı yayılıyordu orkestraya
 Tuvaletler iğneyle delinmişti
 Bir kahkaha (altın') kurumlar dökerek dolaştı küçük bir
 duvar önünde.
 Oradan çıktık, yağmur işliyordu.
 Konuşmadan eve kadar yürüdük.
 Girince içeri, aydınlanınca oda:
 Baktık Kedi
 Kusuyor yatağımızın üzerine gözleri şimşek
 Şimşek. Kedi. Di.

Seni tabansız ilke, barbar saçığı altında
 Ölü bacaklara yanaşan, masalara yan veren sürtük
 İmza kartonlarına indirilen boşuna güneş
 Fişlere geçirilen sezgi.

Duy, koca köşü, duy.

Kulağımın dibinde vızıldayan kara sinek!
 Sensin yine kahramanı gecenin. Kahraman, sensin.
 Şu damlayan musluk da
 Benim canımın etiketi
 Dir.

Bıçak ete yavaşca girer
 Akşam yıldızı çıkar dağın hörgücüne
 Bıçak ete yavaşca girer

Sabah yıldızı iner koynuna dağın
 Bıçak ete yavaşca
 İner koynuna dağın

Bıçak ete
 Çıkamaz be sesim çıkmaz be sesim
 Ne korkağım ne korkağım

•

“Uşak’tan gece geçtim.”

İndim geldim, kenti dolaştım kara seher

- Dar yerler
- Geniş yerler

Şimdi ahtapotumu yedim.

ÇİĞ, 70

ÇİĞ

Bir ateş yaktım, gök mavisi beni terk ettiğinde.

P. Eluard

Yeni yüzler buldum
Biri susmak

Bir şey sormamak ve sorularlara susmak;
Mektuplarımı yeniden
Eski piyango biletlerini yeniden gözden geçirmeliyim.
Yeni bir ev kiralamalıyım.
Saçlarımı kestirmeliyim.
Bu gece iyi uyumalıyım. Askerden sonra
İki cins cilet kullanmalıyım artık
Uçup gitmeliyim balkonlarla.

Yeni sözler buldum sayılmaz daha
Yeni yüzlerim için,
Aşka ve sevgiye ve 'asılgeleceğe' dair
Ambarımda çeşitli çalışkanlıklar kurdum;
Yağ bağlayan güneşimi de esenledim;
Kutsal sulara güveniyorum
Gökyüzü açılacak, güveniyorum.
Sonra, askerden sonra
İki cins cilet
Yeni bir ütücü belki de.

Size bir giz vereyim;
 Zor oldu bu kış hükümetlerin işi
 Ben üç kez toplandım taşındım
 Zil İbrahim tımarhaneye düştü
 Ferudun Baba öldü Nazım Abi öldü
 Bağlara dadandı küçük memurlarla yüzbaşılar;
 Ey yediveren alkolizm;
 Sabahat'e yeni bir ad bulundu, anneciğinden gizli
 Dükkânı kapadı bakkal Rıza, bodur
 Nadide Hanım evi sattı, Necati intihar edecek.

Bir kardeşim gülerek
 "Sen de bir şeyler yap, dedi, bari."

– Çocuk!

Akşam yine. Çocuk;
 Yineleyip durdu ev, zayıf bir ezgiyi
 Hazla ve acıyla ve ikindi, damla damla
 Yineleyip durdu ışığı odayı karşı evleri
 Yolcuların ağızsız yılgınlığını.

İneceğim kenti gördüm düşümde, imdat koluna asıldım,
trenler

Kalabalık, meyhaneler ve sinemalar ve genelevler kalabalık
Çirip döndüm, alnımı bir karış geride, soğukta tuttum
Ördüğüm duvar genişleyip yükseliyor her hafta, her ay
Sonunda aşamayacağım bir set yaratmış olacağım
Sedr ağaçlarıyla aramda;
Komşu kiraz dallarıyla da.

Sonra, askerden sonra
Bitsin bu duvar bitsin bu duvar
Alın terimin sürgünleri, ah
Köstebekler ve yıldızlar.

Yeni yüzlerimi seviyorum, beni nasıl tükettiklerine bakıyorum.
Çekinmeden iç içe geçmiş çıplaklıklarımın
İçimi kanırtarak açıyorum, ak parçalarını kopartıyorum içimin
İki taş arasında sıkıştırmak için özümü,
Salıyorum soyu tükenen atları
Sağrıları karanlıklara karışan ve boyunları
Ufkun altında ey uzayan, soyu azalan atlar

Kanım bir damla kaldı
Sesim soluğum tavsadı, beynim
Ahır gibi oldu.

Okulu boşladım, işi boşladım
Canlı balçığı sıyırdım bedenimden ve ruhumdan
Geçmişimi topladım, ateşini yakından görmek istedim
Bir göz kondurdum tepeme, tembel
Çoktan çekilmiş boğuk göğе bakıyorum

Bana yol göstermeye kalkışmayın
Bana 'yarın' demeyin, şamarı yersiniz
Bana 'öbürgün' bile demeyin
Maskemi fırlatıp attım duvarın öte yanına
Görüneceğim kimse kalmadı artık, beride bir ırmak
bile yok aksın
Ağır ağır. Ve her şey taş, toprak.

Gebe, ama düşkün, yeryüzü de.

Siz, burgacını işitiyorsunuz da tuncun elbet, dikeyorsunuz
boynunuzu öyle..

Gözleriniz iki çekik ak badem içerlek görünümde.
Burunlarınız ham taylar burnu gibi soluyor;
Dudaklarınıza yapışmış bir sapığın azgın leşi gibi
Hava, mosmor.

Perdeyi çektim
Bunları yazdım
İnandım
Sevindim kıvandım.

Damarım taştan geçiyor
Tertemiz şu niyetim
Aydınlanıyor güneşlerle.

HÂNE-BERDÛŞ

Beni arıyorlardı her yerde
 Gökkuşakları, boş ve kara paltolar.
 İbibik kuşları, sarnıçlar, devedikenleri.
 Gece bir ateş böceği gibi susan bozkır.
 Patronlar, çımalar.

Ama beni bulamaz
 Kör bıldırcın, ufuksuz su.
 Beni bulamaz hattâ düş, Celâleddin beni bulamaz
 "Şimdiden kurtulmuşum ben,
 Dünden kurtulmuşum."

Beni arıyorlardı, gittiğim her yerde
 Bıraktıkları izlerden belli
 Buğday depolarından, un ufaklarından,
 Gece, uykularındaki yelin serinliği olayım istediler
 Gündüz, bağlardaki.

Herşey'dim ama hiçbir zaman karşılaşmadılar benimle
 Denizle karşılaştılar, benimle karşılaşmadılar
 Av'la karşılaştılar, benimle karşılaşmadılar
 Ben buradaydım, her yerde aradılar beni.

KABUKNOTLAR

1

Ben
Bu şiirim;
Buraya geldim.

Ben, bu şiirim, buraya geldim, *kaydım* da.

2

Sandal safası, kışın, altına alır şuuru.
Şair de bir semptomdur
Balta tutan şuur gibi.

Sabırsa, göz bıçağı.

3

Zamanın 'kendi' acılarıyla geçmesi, caz.
Soğumuş kül içinde ışıldarken şiirlerimiz

Türkçeleri kıt, bomboş havuzlara
Bakması, kalbimizin.

4

İyiliksever bir üzünç taşkını yıkar mısır tarlalarını.

Göğsünde, gökyüzüne fışkıran kuşku fırınları açmıştır
Yaprakları ılımlıdan ılımlı;
Yelleri Ağustos güneşiyle gelir
Gamları, koçanlarında gizler karanlığı.

5

Bu kabuğu da kaldırırsan
Kömür tozu
Gözlerine dolar

Keçiyaklı dört silindir
Vinçler, betoniyer ve taşaronlara ait
Üç yüz kadar kamyon dahil.

Dipte,
Görölür benliğı öfkenin: Şiirin benliğı,
Beyaz'daki
Ebedi Fil.

Ve ansızın, Mondrian'dan,
Bir deniz hamlesi daha.

6

Kendi içine de havuz

(cepler)

açan şiir.

7

Kan ter çıkardığın doruğa ve her seferinde
Yeniden yuvarlanan o Kaya, gururundu demin.

Şu Kartal'sa Tanrı'nın verdiği ikizli şiiirdir
Zincirliyken yarlara; sırf, cansıkıntın için.

Sen her uzandıkça Çekilen Dal: O kendi imgen;
Ve BUNLAR, ısırlmamış ciğerlerin.

8

Galata Bayırı'nı, yine de
Zeyrek Yokuşu'ndan ayır.
Şuncağız az biraz pastorage girer
Beriki kentli sayılır.

9

Ağzımızın içine bir köz portakal koymuşlardır
Dilimizin isine karıştır

Kadim İrfan Ehli, sağırlığını açamaz
Kabrın ağzına, nar gibi

Uyak, tutturur; ses inilder
Söz, fısıldar gibi.

Kukumav kuşları
Gölgelerinden kalktı*

Bağdaşık İncil ile topraksı Tevrat
İncir ağızlı Kur'ân
Suya doydu.

Toz şeker imlâ
Sıramız geldi
Birbirimizi duymaya.

* Güneşten korurken kendini
gölgeye çarpılma

VEDA VEZİNLERİ

(2002, YKY)

*Kuruyan, giderek yalnızlaşan bir zilmin
işittiğim tek serzenişi ile,
çekildiği yatakta doğrulup söylediği sözlerle,
Babamın Anısı'na:
...kuru ayaza bıraktın beni!"*

SUZİNAK

KURU AYAZA BIRAKTIN BENİ

Beyaz çarşafların üzerinde,
Sağıma dönemez'im.
Soluma dönemez'im.

Münker duvar,
Nekir pencere.
Dilim, cenin dili.

Rahim'den aldın,
İnce yağın kar altında
Kuru ağaca döndürdün
Kuru ayaza bıraktın beni.

Takık dişlerimi aldın
Beyaz bıyığımı incelttin
Kara boşluğa yumdun ağzımı,
Kımıldayan er kolumu
Demirlere bağladın.

Tüm Kitap, çekildi hücrelerimden.
Cümle kılcal zaman, iplik gibi çekildi.
Doksan dokuz adın, döküldü sofradan bir bir.
Kaldın usumda, savrulan bir edat gibi ey nehir.

RIZA HANÇERİ

Şunlar sırtı kınalı kitaplar:
Taşınırken raflarda getirdiğim;
Şu da menekşe tohumlarını koyduğum
Mercan kâse.

Ve bu, Binüçyüzellibeş son teşrîni:
Gözler gizli mavi, çakır kara
Saçlar incecik hercai, rüzgârda
Fakülte dönüşü ilçeye varmadan,
İçersinde bir damar kabarmış gibi,
Dağlı burnu, ekose paltosu, eldivenleriyle
Diyarbakır Lisesi'nin bahçe demirleri önünde
Aldırdığı fotoğraf babamın;
Siyah beyaz. Duvarda.

O da büyültmüştü fotoğrafını babasının.
Kırk küsur yıl durdu asılı
Arapsun Rize Erzurum Emirdağ
Asık yüzünde kül sakalı;
Büyük: haşin,
Dar: merhametli
Odalarda.

Sürmene işi kamalar da asardı babam. Kemik,
İşli kılıflarıyla.
İçlerinden biri hançer.
Son deminde artık sattığı bağ damına.
Bir koldan savcı, anadan Zaza
Beş kama, on kama, on yedi kama
Razı olmayarak demek
Razı olmuşluğuna.

Kürekle.. bir yaz.. o dindar adam
Silmeden beyaz alnından Ağustos harını,
Üç kucak öteye atmıştı
Bin mil uzak yuvadan,
Edindiği tek
Toprağın sınırlarını,
Sınadığı, şu yalan dünyada.

‘BİZİMKİ BİZE’
GAZELİ

Anası üvey Nuri
Senin sınıandıkların sana, benim sınıandıklarım bana

Dini bütün peder kardeş, yat
Yatan pâk iskelet sana, koşan ölüm bana

Koşan İsa ile Musa uğultunun
Muhammed-ül Emin bağlara, Bâğ-ı Dâvud bana

Sözün sıralanışı, incinin sıralanışını andırır
Gazelimin, al, incirleri sana, beyt-ül gazel bana

Ne ibreyi iyledim, ne dirhemi! Dümeni Elmas Gemi!
Katıları balları çek, buharlar bana.

MIZIKA

Bunu böyle planladım, gecikmedi:
'Solgun' bir tünelden geçiyorum, plandaki gibi;
Boş caddelerden, تنها pelerinlerle;
Ve lokum kutuları, çekip giden vapurlar, burunlardan.

Batakhanelerin birindeyim; Duman'ı aralayıp
Bir Binlik atıyorum Karo Papazı'na
Bir elimle de basarak başını Sirius'un
Sürekli kaynayan nehirlerle,
Salıyorum demir anahtarlarını ömrün
Tozun, bulutun ortasına;

Basa basa karlı potinlerle
Acem Halılarına,
Planımı sınıdım.

İkinci el dağıtılmayacak, darılma,
Ne süzdüysen şıradan, ne çıkardıysan
Hoşnut ol, ay batıyor, ay battıkça.

SUZİNAK

Yanlamasına bir koltuğa
Şehrin yolcuları arasına oturmuş gidiyordum
Ve Kızgın Ekim Güneşi
Hızla geçtiğimiz ağaçların arkalarından
Aralarından iğne yapraklı dalların
Gözlerimin içine ulaşp, dağlıyordu bebeklerini;
Kirpiklerimi biraz daha açarak
Işığı, göz toprağıma değdiriyor
Diyordum ki bu ân'ın buğusu,
İyi annesi, ruhum

Tarçın ağaçlarının hâfızı
Onları görmediysem de;
Aralarında bulunmadıysam da
Sarnıcı, Aztekler'in;
Yazılı olan ve olmayan şeylerin atası ansiklopedilerde

Nasıl değişiyorsa
Öyle değişir
Gözlerimin ezberi,
Her solumada
Nasıl değişiyorsa, bahçe

Aslanağzı, şakayık
Karanfil
ve çinkaranfilleri, menekşeler, şebboy
Vişne ağaçları, ıhlamurlar, kayısı
çimler, suyun sesi

UZAKTA NEHİR

Yalnız olsaydı insan
Arındırabilirdi bu

Fazladır, yalnızdan

(Keçimemesi üzümle,
Kar'a geçen kördüğüm.

Çingene göçünün bıraktığı kızıl akşam altında ala
Gümüş güğüm.

Bakır
Dağlar.)

Belki her şey
Yarısıdır her şeyin
Ve aşk'ın

Sulanmış bahçesi ömrün, aşk;
Geçen yılın
Tek Menekşesi.

Yarılarıdır, yan yana iki ırmağın
Belki aktığımız iki ırmak:
Bir arada, bir
Ve setleri ayrılıp
Dağılmadan.

BENİ HAYATA GERİ VERDİĞİN SIRADA

Beni hayata
Geri verdiğin sırada,
Orada olamam.
Yapraksız bir dal gibi;
Bir ırmak yatağı gibi, kurumuş.

Teşekkürler gene de
Bu ılık damlası için
Aramızda.

Acı-Bilinç için,
Ki kendisine
Değer
Katlanmaya.

Yeşerecek olan
O uzak yaprağın bilinci,
Körpe ağaçlarda.

Kalsın
Titreşim,
Lütfunla,
Baharlar boyu
Kırık boynumun
Okluğunda,

Yarı söz, yarı karanlık kara.

KIVILCIMLARLA SİLAHLI

SEDİR ADASI

Kâğıt sütbeyaz

Üstüne göz
Fırlamış kâğıdın

Uçlar –

Toplanıyor piknik
Tüp, boş;

Çocuklar, şarkı
Sanki
Söyler;

Geçenlerde
yaz –
Sütbeyaz
Sedir Adası;

Çekiledurur
Tepelere gün,
Mavnalar belirir, söner,
Homurdanır motorlar
Kulağa,

Tırmanır birden
Keçiler yaban
Çakır yamaçlara.

KEDİLER

Tanıyana dek onu,
Eşlik eder yıkıntın,
Sana;

Bir başınasın,
Karşılaşınca gözler;
Ve yıkıntın
Bir başına.

Bodrumda kapalı
Kedilerin,
Aç;
Tahtanın çatlaklarından
Dört yana kaçışır –

Lar.

Koşar ölüm, ve
Hepsini toplar.

ÖLÜ TADI

Soğumuş yemekler ölü tadında
Yağlı mağara duvarları;

Çıkıp gitmedikçe kış, içimizden
Fırtınalar
Suç, ölü tadında.

Dönüp gelen kaygı;
– İkinci'yi kıldım mı,
Yedim mi
Sabah'ı?

Bulutlar
Yapılar arasında
Tanıdık fısıltı.

Sustu salâ,

Ahşap merdivenli, dökük
Bir otel ahçısı;
Kaldım
Babam tadında.

İLÂHÎ

Orada duruyor olmasaydın,
Susuşum da güme giderdi.
Ve onun kadar görkemli
Parlayışı, kaya'nın.

Orada olmasaydın
Şarkıların acısını çıkaramazdım;
Dalganın kayığı kaldırdığı gibi
Kaldıramazdım yüreğimi ayrılışlarla.

Seninle karşı karşıya,
Koparılan ve yeniden koparılacak
Yeni evreler aşkını bu geçici bilincin
Aşılazamazdım kalbime.

Olmasaydın bir tohum olarak sözlerimde
Senden çıkamazdım, sana gelemездim;
Ân'ın çekirdeğine yayılamazdı sessizliğim,
Suyun şırıltısı boyunca dinlenemezdim.

Bana verdiğin bekleyişi
Kaldırdığını bildir, artık aramızdan;
Ben de – ışığın içinden ayrılıp
Senin – öbür yüzüne dayanabileyim.

MERHEM

(Güzün,
Dökülmüş yapraklar çürür, erir;
Sarar çeperlerini kemiğin.

Dindirir kemiği
Merhem.

Pusar, ilik.
Gözün görmeyeceği yerlere kaçır. Pusar.

Ve raylar katlanarak kapanır
Gar'ın
Üstüne.

ÂVÂZ

Koş, garlara.

Koş.

Bir makas
ara.

Kara muşambalı kalabalığın içinden

Gece ışıldayan raylara dal,

Koş, kara muşambalı adam,

Kendine koşan bir

Hayal yakala;

Sicim gibi çek âvâzı içinden

Dol, Karakubbeye

Garlara, garlara.)

GÖRÜNTÜLER

1. Elini çekerken dokundu
Tanrı, bana.

Tanrı dokundu bana,
Keyifli öğün boyunca.

Güz Tanrısı
Ballı dallarını sarkıttı.

2. Gece

Beyaz yeledi aslanın öpücüğü uğulduyor
Çırıl
Ocağın ağızında.

3. Şeftaliler
Tabaklarda
Kabuklarıyla dilimli,

Gizemli bir çekirdek
Kayıp,
Karanlığımda.

"Hatırla!" demiştin, hatırla,
Attığın zarları
Masmavi denize.

Suyun kıvıldaışında, yalazında
Kıvılcımlarla silahlı,
O çözülmüş yumağın
Derbendlerini topla.

– Tanrı dirseklerinden kaldırır
Bulutlar öper gri omuzlarını;

Uzar

İssız tarla.

4. Çökerken
Maden,
Kolonlar
Şarkıya
Başlar;

Koridorlarda
Muhafızlar –

Kaçışan
Işığın ardında.

5. "Geri al geri,"
doğa,
Dokunduğun beni;
Bu maymunu
Kesende sakla.

KALBİN HAVALANMIŞ PETEĞİNDE

ŞAL VE AKİK

Ağaran yıldızlara aralanır sabah, pencerem,
Açılırdı raflardaki akikle gözgöze, uykum;
Odamın ruhunda onunla parıldardım beraber
Bir zamanlar bir şal
zamandan yola koyulurdum;

Anımsarım, insan
sesi çıkarırdım bir zamanlar
Köpeklerim akşamları aşına dönerdi geri,
İçine yüzlerce balkon saçılmış o boş vadide
Öyle tatlıydı ki bedenimde gece Temmuz yeli.

“ÖYLE KURU, DUYARSIZ ÖYLE”

Üzerinde titriyor da
Pencereden gelen rüzgâr,
Kayıp düşüyor kimi sabah
Raflarından kitaplığın,
Şiirinin yanıbaşına
Bu kaldırdığım fotoğraf:
“Sen Mişel tepesindeki
Şu taş gibi,
Öyle sert, öylesine soğuk
Öyle canı boş, kaskatı;
Şu taş, gibi gözyaşım. Saklı.”

Ungaretti, katıksız
Akdeniz, Batık Liman!
Yitirdiğin özleyişin
Yuvalar bulduğu alnından
Ak kaşlarına inen keder,
Ve o şahin kaşlara doğru
Güçlkle araladığın
Dipleri ışık dolu
Acı ışık yanan gözler,
Bembeyaz, ince sakalınla
İşte burdasın;

Derin
Burda;

Şakaklarında yıllarca
İşlemiş akik,
Ve göz morluklarında
Aklını çelen tepeler
Kadar gölge.

AY VE ŞİİR

Eşinip duruyorsun
Mavi ay, eşkinli ay
İşıltısına kilitli
Buğu yüklü tay gibi,
Yükselttiğin yerde
Fecirden beri düşlerini;

Hiçbir hale evin değil,
Ne de gökler, toprağın.

Yalın kendi, acı toynak
Gözlediğin yabandaysa
Şu sâf kişneyiş, barınak
Şifalı kalbim av, sana.
Veznini yitirmiş sevdanım ben, ay,
Taşın bana.

- Ay, neden ordasın?
- Burda değilim asla.

ÇOCUK VE SAHİL

Kıyı boyunca bir ileri bir geri,
Çakıltaşları arasında koşardım.
Geride dantel işler iki kadın,
Dizlerinde rüzgâr
Sesten ibaret kelimeleri;

Kıyı boyunca çakıltaşları arasında
Bir ileri, bir geri.

Bakardım; elinde ayrı bir zaman,
Sessiz güvertelerle
İlerleyişine, hiç kımıldamadan
Kısa pantol sandal pabuç
Bembeyaz, ruh gibi
Açıktan geçen gemi.

Sana hiç
Kavuşmayacağım.

ADA'NIN
CAM LAHDI ÖNÜNDE

Karya'lı Prenses Ada
Petrium'da aradı ölümsüzlüğü,
Bodrum'da bulmuş
Sonunda.

Tek akciğerle gelmişim. İki
Köprücük
Kemiğiyle dönüyorum,
Sonuma kadar
Seninle yalnız
Ada!

Senin gözkapaklarının altında
Duruyor, benim rüyam

Son yurtsuzluğum, açıl!

Ah ılık kumlardan
Dilini çeken akşam

Son yurtsuzluğum açıl
Bana.

İLHAN BERK'E
ÜÇ DAL LEYLAK

'çello'

Derdim akşam değil
Toz kaldırmayan bu yollar

Edip ne derdi? Ayırmayın
Ayıramazsınız ki beni akşamdan

Derdim akşam değil
Keçiyoluna çıkarın beni

"Keçiyoluna çıkarın beni
Burda ölemem"

'koral'

Sana İlhan Berk sana
Bakmak ister ay, keçiyolunda

Ey merdivenlerini salmış cırıl şiir
İliğinden kanadın, yol boyunca

Sana, "gördüğünün ötesi", sana
Çan çalıyor kule

'saraband'

O'dur, içine yaslanıyor
İçine doğru, kendi koluna yaslanıyor

Öbür eliyle
Öbür eline

Bir ağaç mı ondan, çıkılmaz,
O, bir çatı

Evsiz inen bir çatı
Şiirin yelkenlerine

İKİ PARÇA

EFESLİ BİLGENİN ÖLÜMÜ

Zorluyorken
Ben, Herakleitos,
Zorlu ormanı, zorlu ormanda;
Getirdim kendimi yeniden Kuzulu Efes'e,
Batmış
Yollarınıza.

Açıp, su toplamış karnımı
Var mıdır dedim, parmaklarıyla aranızda
Yarayı çekip alacak içinden;
Kendi içinden
Düğümü, kendi parmaklarıyla?

Gece gelip
Belde kararınca,
Daha ısımamış bir İmsak, elimde
O yollarda ölümle dirimle
Yuvarlandım

Gübreye buladım
Acı beyaz
bedenimi.

KUMSALDA

Denizin uğuldayan ağzında kum
Gibi soru var: kumlar: başka ne giz
Ne kanatlar ne anahtar ne şifre –
Yanıtlar boyunca soluyan yanıt
Suyun kıyıya attıkları içinde,
Bu kaburga yaratık, bu ıssız tekne;
Onardım durdum kovuklarını anlamın
Efsaneden gelen nefesle eskiden:
Kıyı boydanboya adresindir diyordu
Zaten o mektubuz, bize gönderilen.

O ifşa. Gene de sırf işiteyim diye
Yaradıldığım kuytudan inmiş bir seda,
Bileyim diye bir doğadan geldiğimi
Yaslarım kulağımı sarp kayalara;
Derler ki kulakta başlar kimi gövde
Sesler olduğu kadar, suskular için de:
Ah Ses. Ah Susku. İkisini de dinledim.
Takırdayıp duran
 Gecenin kemikleridir kelimelerim.
Sade uğultu, ne ruh ne beden.
Döndü halatlarda düğümler, sıra bitti,
Açıldı uykum, yelkenler gibi serenlerden.

"Mehmet Taner'deki şiir yatırımı, özle biçim arasındaki kaynaştırmayı, denge ayarlamasını iyice belirgin gördüğüm için, oyumu ona veriyorum."

Behçet Necatigil

"Şiirde bir uyanışın, bir kabuk değiştirmenin en yeni muştucularından biri."

Mehmet H. Doğan

"Taner, ileri geri şaşırtıcı sıçramalarla kendini gösteren, taklidi pek kolay olmayan, kompleks bir yapı dinamizmi yaratabilmiştir."

Necmi Zekâ

"Mehmet Taner'in şiirinin geometrik farklılığı, uzayının düşünülüp durmadan tartılarak gerçekleştirilmiş olmasından kaynaklanır."

Enis Batur

"Bazı negatif teolojileri anımsatsa da, Taner'in şiirinin asıl ilkesi ne mutlak olumlamadır, ne de mutlak inkâr. Çoktan görmüş olabileceğimiz gibi, ateştir. Bütün kitabı kateden öğedir ateş, ateşin halleri."

Orhan Koçak

"Dilin ateşe ulanma, ateşin sönmeme çabası."

Oğuz Demiralp

2000 Akdeniz Altın Portakal Şiir Ödülü

Kapak fotoğrafı: Ali Şentürk

ISBN 978-975-08-0012-5

15 YTL

9 789750 800122

